

Disfruta de la vida per sempre!

Textos per a llegir

SECCIÓ 1

LLIÇÓ 01

Com et pot ajudar la Bíblia?

(Salm 119:105) La teua paraula fa llum als meus passos, és la claror que m'il·lumina el camí.

(Mateu 7:7) Demaneu, i Déu vos donarà; busqueu, i trobareu; toqueu, i Déu vos obrirà;

(Romans 15:4) En efecte, tot allò que fou escrit en altre temps, va ser escrit per a instruir-nos; així, gràcies a la constància i al consol que ens donen les Escriptures, mantenim l'esperança.

(Fets 8:26-31) Un àngel del Senyor va dir a Felip: «Vés cap al sud a trobar el camí que baixa de Jerusalem a Gaza. Ara no hi passa ningú.» ²⁷ Felip se n'hi anà. Mentrestant, un eunuc etiop, alt funcionari i tresorer major de la candace, és a dir, la reina d'Etiòpia, havia vingut en pelegrinatge a Jerusalem ²⁸ i ara se'n tornava a casa. Assegut dalt del seu carruatge, estava llegint el profeta Isaïes. ²⁹ L'Esperit va dir a Felip: «Vés a atrapar aquest carruatge.» ³⁰ Felip hi anà corrents i va sentir l'eunuc que llegia el profeta Isaïes. Llavors li pregun-

tà: «¿Ho entens, això que lliges?» ³¹ Ell li contestà: «I com puc entendre-ho, si ningú no m'hi ajuda?» L'eunuc demanà a Felip que s'asseguera amb ell dalt del seu carruatge.

LLIÇÓ 02

La Bíblia dona esperança

(Jeremies 29:11, 12) Jo sé quins són els meus designis sobre vosaltres, designis de pau i no de desgràcia: jo vos donaré un futur i una esperança. Ho dic jo, el Senyor. ¹² M'invocareu, vindreu a suplicar-me, i jo vos escoltaré.

(Apocalipsi 21:4) Eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls, i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni sofriment. Perquè les coses d'abans han passat.

(Isaïes 25:8) engolirà per sempre la mort. El Senyor, Déu sobirà, eixugarà totes les llàgrimes i esborrarà per tota la terra la humiliació del seu poble. El Senyor mateix ho afirma.

(Joan 5:28, 29) No vos estranyeu d'això: ve l'hora que tots els qui són als sepulcres sentiran la seua veu ²⁹ i n'eixiran;

els qui hauran fet el bé, per a ressuscitar a la vida, i els qui hauran obrat el mal, per a ressuscitar condemnats.

(Isaïes 33:24) Cap habitant de Sió no dirà que està malalt: al poble que hi viu, li és perdonada la culpa.

(Isaïes 35:5, 6) Llavors es desclouran els ulls dels cecs, i les orelles dels sords s'obriran. ⁶ Llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat al desert, han nascut torrents a l'estepa.

(Job 33:25) Aleshores la seua carn recobra el vigor, retorna als anys de joventut.

(Isaïes 32:16, 17) El dret habitarà a l'estepa, en el jardí regnarà la justícia. ¹⁷ El fruit de la justícia serà la pau, la calma i la seguretat en seran per sempre la collita.

(Salm 72:16) Que els camps de blat abunden al país, i pels cimals onegen les espigues com al Líban; que les ciutats florisquen com l'herba del camp.

(Isaïes 65:21, 22) Construiran cases i les habitaran, plantaran vinyes i en menjaran els fruits. ²² No edificaran perquè un altre hi habite, ni plantaran perquè un altre menje. El meu poble viurà tant com els arbres que haurà plantat; els meus elegits veuran com envelleix l'obra de les seues mans.

(Salm 46:10 [v. 9 TNM]) Per totes parts ha fet cessar els combats, ha trencat els arcs i trossejat les llances, ha tirat al foc els escuts.

(Salm 37:11) Però els humils posseiran la terra, fruïran d'una gran pau.

(Isaïes 65:17) Crearé un cel nou i una terra nova. Ningú no es recordarà del passat, no hi pensarà mai més.

(Salm 37:29) però els justos posseiran la terra, hi habitaran per sempre més.

(Proverbis 12:25) Una pena al cor deprimeix, una bona paraula porta alegria.

(Romans 12:12) Que l'esperança vos ompliga d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració.

LLIÇÓ 03

Pots confiar en la Bíblia?

(Lluc 1:3) Ara jo, havent-me informat minuciosament de tot des dels orígens, he decidit escriure-t'ho, il·lustre Teòfil, en una narració ordenada,

(Lluc 3:1, 2) L'any quinze del regnat de Tiberi Cèsar, mentre Ponç Pilat era governador de Judea, Herodes, tetrarca de Galilea, Filip, el seu germà, tetrarca d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies, tetrarca d'Abilene, ² durant el pontificat d'Annàs i de Caifàs, Déu va comunicar la seua paraula a Joan, el fill de Zacaries, en el desert.

(Job 26:7) Déu estén el nord del cel damunt del buit, penja la terra sobre el no-res.

(Job 36:27, 28) Ell atrau les gotes d'aigua i, llavors, d'aquesta boira en fa pluja, ²⁸ que els núvols del cel aboquen i escampen sobre els humans.

(Isaïes 44:27–45:2) Ordene a la mar que s'eixugue, a les aigües abismals que s'estronquen. ²⁸ Dic al rei Cir que l'he escollit com a pastor per a realitzar tot el meu propòsit. Ell manarà de reconstruir Jerusalem i posar els fonaments del temple.»

45 Això diu el Senyor a Cir, el seu ungit, a qui ha donat la mà, per sotmetre-li les nacions i desarmar els reis, per obrir davant d'ell les portes de les ciutats, les portes que no es tanca-
ran: «Jo mateix aniré davant de tu per aplanar-te els tossals, per rebentar les portes de bronze i partir els forrellats d'acer.

(Isaïes 13:19, 20) Babilònia, la perla dels imperis, joia i orgull dels caldeus, sofrirà la mateixa destrucció que Déu infligí a Sodoma i Gomorra. ²⁰ No serà habitada mai més, restarà despoblada per segles i segles. Ni tan sols els nòmades hi acamparan, ni els pastors hi tanca-
ran els seus ramats.

(Mateu 24:6, 7) Sentireu parlar de guerres i de rumors de guerres. Mireu de no alarmar-vos; cal que això succeïska, però encara no serà la fi. ⁷ Un poble s'alçarà contra un altre poble, i un regne contra un altre regne; hi haurà fam i terratrèmols per totes parts.

(2 Timoteu 3:1-5) Ja saps que en els darrers dies vindran temps difícils. ² Hi haurà hòmens egoïstes, amics dels diners, vanitosos, orgullosos, difamadors, rebels als pares, desagradats, profanadors, ³ sense cor, venjatiu, calumniadors, intemperants, cruels, enemics del bé, ⁴ traïdors, impulsius, engegats, amics del plaer més que de Déu. ⁵ Aqueixos hòmens mantindran les aparences de la pietat, però rebutjaran la força que posseeix. Aparta't de gent així!

LLIÇÓ 04

Qui és Déu?

(Salm 83:19 [v. 18 TNM]) i sabran que tu ets l'únic Senyor; l'Altíssim sobre tota la terra.

(Salm 136:1-3) Enaltiu el Senyor: com és, de bo! Perdura eternament el seu amor.² Enaltiu el Déu dels déus. Perdura eternament el seu amor.³ Enaltiu el Senyor dels senyors. Perdura eternament el seu amor.

(Romans 10:13) En efecte, *tots els qui invoquen el nom del Senyor se salvaran.*

(Jaume 4:8a) Acosteu-vos a Déu, i Déu s'acostarà a vosaltres.

allò que és en realitat: paraula de Déu, que actua eficaçment en vosaltres, els qui creieu.

(Apocalipsi 14:6) Després vaig veure un àngel que volava altíssim dalt al cel. Portava una bona nova eterna que havia d'anunciar als habitants de la terra: a totes les nacions, tribus, llengües i pobles.

(2 Timoteu 3:16) Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir i educar en el bé,

(Salm 119:97) Com estime la teua Llei! Tot el dia la porte al pensament.

(Fets 10:34, 35) Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa distinció de persones,³⁵ sinó que es complau en els qui creuen en ell i obren amb rectitud, de qualsevol nació que siguin.

LLIÇÓ 05

La Bíblia, un missatge de Déu per a nosaltres

(1 Tessalonicencs 2:13) Per part nostra, donem contínuament gràcies a Déu, perquè quan vau rebre la paraula de Déu que vos anunciàvem, la vau acollir no com a paraula humana, sinó com

LLIÇÓ 06

Com va començar la vida?

(Isaïes 40:28) Que no ho sabeu? No ho heu sentit dir mai? El Senyor és Déu per sempre, ha creat la terra d'un cap a l'altre. No es cansa, no defalleix. És insondable la seua intel·ligència.

(Isaïes 42:5) Això et fa saber Déu, el Senyor, que ha creat el cel i l'ha desplegat, que ha esplanat la terra perquè hi germinen les llavors, que dona l'alé als pobles que hi viuen, la respiració als qui la recorren:

(Gènesi 1:27) Déu va crear l'home a imatge seua, el va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona.

(Hebreus 3:4) Efectivament, tota casa té el seu constructor, però el constructor de tot és Déu.

(Gènesi 1:1) Al principi, Déu va crear el cel i la terra.

(Gènesi 1:21) Déu va crear els grans monstres marins, els sers vius de tota classe que es mouen dins l'aigua, i tota classe d'animals alats. Déu veié que tot això era bo.

(Gènesi 1:25) Déu va fer tota classe d'animals feréstecs i domèstics i tota classe de cucs i bestioles. Déu veié que tot això era bo.

(Gènesi 1:27) Déu va crear l'home a imatge seua, el va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona.»

(Gènesi 1:26) Déu digué: «Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres, i que sotmeta els peixos del mar, els ocells del cel, el bestiar, i tota la terra amb les bestioles que s'hi arrosseguen.»

LLIÇÓ 07

Com és Jehovà?

(Proverbis 27:11) Sigues sensat, fill meu: el meu cor s'alegrarà i podré tapar la boca als qui m'ultratgen.

(Fets 14:17) tot i això, mai no deixà de donar testimoni d'ell mateix amb els seus favors, concedint-vos del cel pluges i fertilitat i omplint d'aliment i d'alegria els vostres cors.

(Lluc 11:13) Així, doncs, si vosaltres, que sou roïns, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui li'l demanen.

(Fets 2:17) «Els darrers dies —és Déu qui ho afirma— *abocaré el meu Esperit sobre tots: els vostres fills i les vostres filles profetitzaran, els vostres jòvens tindran visions, i els vostres vells, somnis.*»

(Salm 33:6) El Senyor ha fet el cel amb la paraula, amb l'alé de la boca ha creat l'estelada;

(2 Pere 1:20, 21) Però heu de saber, abans de tot, que no hi ha cap profecia de l'Escriptura que cadascú pugui interpretar com li parega.²¹ En efecte, no hi ha hagut mai cap profecia que vinguerà d'un voler humà; sinó que alguns hòmens, enduts per l'Esperit Sant, han parlat de part de Déu.

(Èxode 34:4-6) Moisès va tallar dos taules de pedra com les primeres. L'endemà es va alçar de bona hora i va pujar a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat, portant a la mà les dos taules. ⁵ El Senyor baixà enmig del núvol, s'aturà prop de Moisès i pronuncià el seu nom, que és «el Senyor». ⁶ El Senyor, passant davant de Moisès, va proclamar: «El Senyor! El Senyor! Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor!

(Èxode 3:1-10) Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot de Madian. Un dia, mentre guiava el ramat desert enllà, va arribar a l'Horeb, la muntanya de Déu. ² Allí se li va aparèixer l'àngel del Senyor en una flama enmig d'un esbarzer. Moisès va mirar i veié que l'esbarzer cremava però no es consumia. ³ I es va dir: «M'acostaré a contemplar aquest espectacle extraordinari: com és que l'esbarzer no es consumeix?» ⁴ Quan el Senyor va veure que Moisès s'acostava per mirar, el cridà des de l'esbarzer: «Moisès, Moisès!» Ell respongué: «Sóc ací.» ⁵ Déu li digué: «No t'acostes. Lleva't les sandàlies, que el lloc que trepitges és sagrat.» ⁶ I va afegir: «Jo sóc el Déu de ton pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob.» Moisès es va tapar la cara perquè tenia por de mirar Déu. ⁷ El Senyor li digué: «He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit com clama per culpa dels seus explotadors. Conec els seus sofriments; ⁸ per això he baixat a alliberar-lo del poder dels egipcis i fer-lo pujar des d'Egipte cap a un país bo i es-

paiós, un país que regalla llet i mel: el país dels cananeus, els hitites, els amorreus, els perizites, els hivites i els jebuseus. ⁹ El clam dels israelites ha arribat fins a mi i he vist com els egipcis els oprimeixen. ¹⁰ Ara, doncs, jo t'envie al faraó; vés-hi i fes eixir d'Egipte els israelites, el meu poble.»

(Romans 1:20) D'ençà que el món va ser creat, el poder etern de Déu i la seua divinitat, que són invisibles, s'han fet visibles a la intel·ligència a través de les coses creades. Per això no tenen excusa,

(Salm 23:encapçalament-6) *Salm del recull de David.* **23** El Senyor és el meu pastor: no em falta res. ² Em fa descansar en prats deliciosos, em porta al repòs vora l'aigua, ³ i allí em retorna. Em guia per camins segurs, per amor del seu nom; ⁴ ni que passe per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal. Tu ets a la meua vora: la teua vara i el teu bastó em donen confiança. ⁵ Davant de mi pares taula tu mateix enfront dels enemics; m'has ungit el cap amb perfums, omplis fins a dalt la meua copa. ⁶ Ben cert, tota la vida m'acompanyen la teua bondat i el teu amor. I viuré anys i més anys a la casa del Senyor.

LLIÇÓ 08

Pots ser amic de Jehovà

(Salm 25:14) El Senyor es revela als seus fidels, els fa conèixer la seua aliança.

(Salm 94:18, 19) Quan m'adone que estic a punt de caure, el teu amor em sosté, Senyor; ¹⁹ i quan creix el desfici dins de mi, el teu consol és la meua delícia.

(Gènesi 12:1-4) El Senyor va dir a Abram: «Vés-te'n del teu país, de la teua família i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. ² Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que serà font de benedicció. ³ Beneiré els qui et beneïsquen, però als qui et maleïsquen, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran del teu nom per a beneir-se.» ⁴ Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit, i Lot se n'anà amb ell. Quan Abram va eixir d'Haran tenia setanta-cinc anys.

(1 Joan 5:3) ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I els seus manaments no són pesants,

(Isaïes 48:17, 18) El Senyor, que t'allibera, el Sant d'Israel, et diu això: «Jo, el Senyor, sóc el teu Déu. Jo t'ensenye el que et serà profitós i et guie pel camí que has de seguir. ¹⁸ Tant de bo hagueres fet cas del que jo mane! T'hauria cobert a riuades la pau, el benestar

t'hauria inundat com les ones de la mar;

(Isaïes 41:10) No tingues por, que jo sóc amb tu. No passes ànsia, que jo sóc el teu Déu. Jo et done força i t'ajude, et sostinc amb la meua dreta bondadosa.

(Isaïes 41:13) Perquè jo, el Senyor, sóc el teu Déu; et done la mà i et dic: «No tingues por, sóc jo qui t'ajuda!»

(Salm 86:6) Senyor, escolta la meua pregària, escolta la meua súplica.

(Salm 86:11) Ensenya'm la teua ruta, Senyor, que m'encamine en la teua veritat; que el meu cor tot sencer venere el teu nom.

LLIÇÓ 09

Acosta't a Déu en oració

(Mateu 6:9-13) «Vosaltres, pregueu així: "Pare nostre del cel, santifica el teu nom, ¹⁰ vinga el teu Regne, que es faça la teua voluntat ací a la terra com es fa en el cel. ¹¹ Dóna'ns hui el nostre pa de cada dia; ¹² perdona les nostres ofenses, així com nosaltres perdonem els qui ens ofenen; ¹³ no permetes que caiquem en la temptació, i allibera'ns del mal."»

(Jaume 1:5) Si a algun de vosaltres li falta saviesa, que la demane a Déu, i Déu, que dóna generosament a tots, sense retraure res, li la concedirà.

(Salm 65:3 [v. 2 TNM]) A tu, que escoltes les pregàries, acuden tots els vivents.

(Miquees 3:4) a cap d'aqueixos el Senyor no respondrà quan criden auxili. Són uns criminals, i ell els amagarà la cara.

(1 Pere 3:12) *Perquè els ulls del Senyor vetlen pels justos, està atent a la seua pregària, però ell es gira contra els malfactors.»*

(Mateu 6:7 TNM) Quan ores, no repetisques lo mateix una vegada darrere d'una altra com fa la gent de les nacions, que es pensa que es farà escoltar per gastar moltes paraules.

(Filipencs 4:6, 7) No vos inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies. ⁷ I la pau de Déu, que sobrepassa tot el que podem entendre, guardará els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

(Mateu 14:23) Després d'acomiar-los va pujar a soles a la muntanya a pregar. A la vesprada encara era allà a soles.

(Marc 1:35) De bon matí, quan encara era fosc, es va alçar, va eixir, se n'anà a un lloc solitari i s'hi va quedar pregant.

LLIÇÓ 10

Com et poden beneficiar les reunions dels testimonis de Jehovà?

(Nehemies 8:8) Llegien de manera clara el llibre de la Llei de Déu i n'exposaven el sentit, perquè la lectura fóra entenedora.

(Romans 1:11, 12) Desitge vivament visitar-vos per comunicar-vos alguns dons de l'Esperit; així sereu enfortits, ¹² o, més ben dit, quan siga enmig vostre ens confortarà la fe que tenim en comú vosaltres i jo.

(Colossencs 3:16) Que la paraula de Crist habite en vosaltres amb tota la seua riquesa; instruiu-vos i encamineu-vos els uns als altres en tota classe de saviesa; moguts per la gràcia de Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i cànctics de l'Esperit.

(2 Corintis 9:7) Que cadascú done allò que de cor ha decidit, no de mala gana ni per força, perquè *Déu estima el qui dóna amb alegria.*

(Lluc 2:39-42) Quan hagueren complit tot el que manava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. ⁴⁰ L'infant creixia i s'enfortia, ple d'enteniment; i Déu li havia donat el seu favor. ⁴¹ Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb motiu de la

festa de Pasqua. ⁴² Quan ell tenia dotze anys, hi van pujar a celebrar la festa, tal com era costum.

(Hebreus 10:24, 25) Vetlem els uns pels altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres. ²⁵ No deixem d'assistir a les reunions comunitàries, com alguns han pres per costum; més bé exhortem-nos els uns als altres. I més ara, que veieu que s'acosta el darrer dia.

LLIÇÓ 11

Com pots traure-li el màxim profit a la Bíblia?

(Salm 1:1-3) Feliç l'home que no es guia pels consells dels injustos, ni va pels camins dels pecadors, ni s'asseu en companyia dels descreguts; ² estima de cor la Llei del Senyor, la repassa de nit i de dia. ³ Serà com un arbre que arrela vora l'aigua: dona fruit quan n'és el temps i mai no es mustia el seu fullatge; duu a bon terme tot el que emprén.

(1 Pere 2:2) com infants tot just nascuts, sospireu per la llet pura de la Paraula, que vos farà créixer i vos durà a la salvació.

(Salm 119:34) Fes-me entendre la teua Llei, que la vull guardar amb tot el cor.

LLIÇÓ 12

Què t'ajudarà a seguir estudiant la Bíblia?

(Proverbis 2:4, 5) desitja-les com el dinar, busca-les com un tresor. ⁵ Llavors sabràs venerar el Senyor, arribaràs a conèixer el que Déu vol,

(Filipencs 2:13) és Déu qui, per la seua benvolença, impulsa tant la vostra voluntat com les vostres accions.

(Filipencs 1:10) perquè sapieu discernir allò que més convé. Així arribareu purs i sense entropessos al dia que Crist ha de venir,

(Mateu 5:3 TNM) «Feliços els qui reconeixen les seues necessitats espirituals, perquè d'ells és el Regne del cel.

(2 Timoteu 2:24, 25) i un servent del Senyor no s'ha de barallar, sinó que ha de ser amable amb tots, capaç d'ensenyar i de ser pacient, ²⁵ apte per a corregir amb dolcesa aquells que el contradueixen. Qui sap si Déu els concedirà que es convertisquen, reconeixeran la veritat

(Hebreus 11:6) Ara bé, sense la fe és impossible ser-li agradable, perquè el qui s'acosta a Déu ha de creure que existeix i que recompensa els qui el busquen.

REPÀS DE LA SECCIÓ 1

(Proverbis 3:32) Perquè el Senyor detesta els perversos, mentre que als honrats els té per amics.

(Salm 62:9 [v. 8 *TNM*]) Vosaltres, poble seu, confieu sempre en ell, esplaieu davant d'ell el vostre cor: Déu és el nostre refugi.

(Hebreus 10:24, 25) Vetlem els uns pels altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres. ²⁵ No deixem d'assistir a les reunions comunitàries, com alguns han pres per costum; més bé exhortem-nos els uns als altres. I més ara, que veieu que s'acosta el darrer dia.

Disfruta de la vida per sempre!

Textos per a llegir

SECCIÓ 2

LLIÇÓ 13

Les religions falses deshonren a Déu

(Jaume 1:13) Que ningú, quan és provat, no diga: «És Déu qui em tempta.» Perquè Déu no pot tenir temptacions de fer el mal, i ell no tempta ningú.

(1 Joan 4:8) El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor.

(Mateu 7:13, 14) Entreu per la porta estreta, perquè és ampla la porta i espaiós el camí que condueix a la perdició, i són molts els qui hi entren. ¹⁴ Però és estreta la porta i dur el camí que condueix a la vida, i són pocs els qui el troben.

(Joan 13:34, 35) Vos done un manament nou: que vos estimeu els uns als altres tal com jo vos he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres. ³⁵ Tots coneixeran que sou deixebles meus per l'amor que vos tindreu entre vosaltres.

(Joan 17:16) Ells no són del món, com jo tampoc no en sóc.

(Apocalipsi 18:4) Vaig sentir encara una altra veu que deia des del cel: «Eixiu d'aquesta ciutat, poble meu, i no vos

faré solidaris dels seus pecats ni sereu tocats per les plagues que hi cauran;

LLIÇÓ 14

Com li agrada a Déu que l'adorem?

(Marc 7:9) I els deia encara: «Com en sabeu, d'anul·lar els manaments de Déu per conservar la vostra tradició!

(Isaïes 42:8) Jo sóc «el Senyor», aquest és el meu nom. No cedisc a ningú la meua glòria, no cedisc als ídols el meu honor.

(Salm 104:33) Cantaré al Senyor tota la vida, cantaré al meu Déu mentre siga al món.

(Èxode 20:4-6) No et fabriques ídols; no et facis cap imatge del que hi ha dalt al cel, ací baix a la terra o en les aigües d'ací baix. ⁵ No els adores ni els dones culte, perquè jo, el Senyor, el teu Déu, sóc el Déu-gelós: demane comptes als fills de les culpes dels pares fins a la tercera i la quarta generació dels qui no m'estimen. ⁶ Però, per als qui

m'estimen i guarden els meus preceptes, mantinc el meu amor durant un miler de generacions.»

(Salm 106:35, 36) es van emparenar amb els pagans i es contagiaren dels seus costums. ³⁶ Van donar culte als seus ídols, van caure en els seus paranyes,

(Salm 91:14) «Ja que s'empara en mi, jo el salvaré, el protegiré perquè coneix el meu nom.

(Salm 22:23 [v. 22 TNM]) Anunciaré el teu nom als meus germans, et lloaré enmig del poble reunit:

(Salm 9:2 [v. 1 TNM]) Et done gràcies, Senyor, amb tot el cor, contaré totes les teues meravelles,

(Salm 34:2 [v. 1 TNM]) Beneiré el Senyor en tot moment, tindrè sempre als llavis la seua lloança.

LLIÇÓ 15

Qui és Jesús?

(Proverbis 8:30) Jo era al seu costat com un mestre d'obres i feia les seues delícies cada dia, jugant davant d'ell sense parar.

(Lluc 1:34, 35) Maria preguntà a l'àngel: «Com podrà ser això, si jo sóc ver-

ge?» ³⁵ L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre tu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seua ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu.

(Lluc 1:30-32) L'àngel li digué: «No tingues por, Maria. Déu t'ha concedit la seua gràcia. ³¹ Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. ³² Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare.

(Mateu 3:16, 17) Després de batejat, Jesús va eixir de l'aigua. Davant d'ell el cel s'obrí, i Jesús veié l'Esperit de Déu que baixava com un colom i venia damunt d'ell. ¹⁷ I una veu digué des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

(Joan 14:28) Heu sentit que vos deia: «Me'n vaig, però tornaré a vosaltres.» Si m'estimàreu, vos alegràrieu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo.

(Joan 12:49) perquè jo no he parlat pel meu compte; el Pare mateix que m'ha enviat, m'ha manat què havia de dir i de predicar.

(Miquees 5:1 [v. 2 TNM]) Diu el Senyor: «I tu, Betlem Efrata, ets menuda per a ser comptada entre els clans de Judà, però de tu eixirà el qui ha de governar Israel. Els seus orígens vénen d'antic, vénen de l'eternitat.»

(Salm 34:21 [v. 20 TNM]) vetla per cada un dels seus ossos, no en trencaran ni un.

(Zacaries 12:10) Abocaré sobre el casal de David i sobre els habitants de Jerusalem un esperit penedit i suplicant. Llavors em miraran a mi, aquell que han traspassat, ploraran com es plora la mort d'un fill únic, faran dol com per la mort del primer fill.

(Joan 14:6) Jesús li respon: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi.

(Joan 17:3) I la vida eterna és que et coneguen a tu, l'únic Déu verdader, i aquell que tu has enviat, Jesucrist.

NOTA 2

(Daniel 9:25 TNM) Has de saber i comprendre que, des del moment que es done l'orde de restaurar i reconstruir Jerusalem fins que aparega el Messies, el Líder, han de passar 7 setmanes i també 62 setmanes. Serà restaurada i reconstruïda, amb una plaça i amb un fossat, però en temps d'angoixa.

LLIÇÓ 16

Què va fer Jesús en la terra?

(Lluc 4:43) Però ell els digué: «També he d'anunciar el Regne de Déu a les altres poblacions, que per això he estat enviat.»

(Joan 8:29) El qui m'ha enviat és amb mi, no em deixa sol, perquè sempre faig allò que li plau.

(Lluc 8:1) Després d'això, Jesús anava per cada vila i per cada poble predicant i anunciant la bona nova del Regne de Déu. L'acompanyaven els Dotze

(Isaïes 61:1, 2) L'Esperit del Senyor, Déu sobirà, reposa sobre mi, perquè el Senyor m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a curar els cors desfets, ² a proclamar als captius la llibertat i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor, el dia que el nostre Déu farà justícia, a consolar tots els qui estan de dol,

(Mateu 6:14) Perquè, si perdoneu als altres les seues faltes, el vostre Pare celestial també vos perdonarà a vosaltres;

(Mateu 6:34) No vos preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.

(Mateu 7:12) Feu als altres tot allò que voleu que ells vos facen; aquest és el resum de la Llei i els Profetes.

(Marc 5:25-34) Hi havia una dona que patia d'hemorràgies des de feia dotze anys. ²⁶ Havia sofrit molt en mans de metges i s'hi havia gastat tot el que tenia, però no havia obtingut cap millora, sinó que anava de mal en pitjor. ²⁷ Aquesta dona, que havia sentit parlar de Jesús, se li va acostar per darre-re enmig de la gent i li tocà el mantell, ²⁸ perquè pensava: «Només que li puga tocar la roba, ja em curaré.» ²⁹ Immediatament va deixar de perdre sang i sentí dins d'ella que estava curada del mal que la turmentava. ³⁰ Jesús s'adonà a l'instant de la força que havia eixit d'ell i es girà per preguntar a la gent: «Qui m'ha tocat la roba?» ³¹ Els seus deixebles li contestaren: «¿Veus que la gent t'espenta per totes parts i encara preguntes qui t'ha tocat?» ³² Però Jesús anava mirant al seu voltant per veure la qui ho havia fet. ³³ Llavors aquella dona, que sabia prou bé què li havia passat, tremolant de por es prosternà davant d'ell i li va explicar tota la veritat. ³⁴ Jesús li digué: «Filla, la teua fe t'ha salvat. Vés-te'n en pau i queda curada del mal que et turmentava.»

(Joan 5:36) Però jo encara tinc a favor meu un testimoni més gran que Joan: són les obres que el Pare m'ha donat i que vol que jo duga a terme. Aquestes obres que jo faig, sí que donen testimoni que el Pare m'ha enviat.

LLIÇÓ 17

Com és Jesús?

(Joan 5:19) Llavors Jesús prengué la paraula i els digué: «Vos ben asseureu que el Fill no pot fer res pel seu compte, llevat d'allò que veu fer al Pare: allò que fa el Pare, ho fa igualment el Fill.

(Joan 15:13, 14) Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. ¹⁴ Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo vos mane.

(Lluc 6:12) Per aquells dies, Jesús se n'anà a la muntanya a pregar, i va passar tota la nit pregant a Déu.

(Joan 15:10) Si guardeu els meus manaments, vos mantindreu en el meu amor, tal com jo guarde els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor.

(Joan 17:26) Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estiga en ells, i jo també hi estiga.

(Marc 6:30-44) Els apòstols es reuniren amb Jesús i li van explicar tot el que havien fet i ensenyat. ³¹ Ell els diu: «Veniu ara vosaltres a soles a un lloc desolat i reposeu una miqueta.» Perquè hi havia tanta gent que anava i venia, que no els quedava temps ni de menjar. ³² Se n'anaren, doncs, amb la barca a soles cap a un lloc despoblat. ³³ Però els veieren anar-se'n i molts ho van sa-

ber; de totes les poblacions van córrer a peu fins allà i van arribar-hi abans que ells. ³⁴ Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren *com ovelles sense pastor*; i es posà a instruir-los llargament. ³⁵ Quan ja s'havia fet tard, els deixebles s'acostaren a dir-li: «Aquest lloc és despoblat i ja s'ha fet tard. ³⁶ Despatxa la gent, i que vagen a les cases i als pobles del voltant a comprar alguna cosa per a menjar.» ³⁷ Però Jesús els respongué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells li diuen: «Per a donar-los menjar hauriem de comprar pa per valor de dos-cents denaris!» ³⁸ Jesús els pregunta: «Quants pans teniu? Aneu a veure-ho.» Ells ho miren i li diuen: «Cinc pans i dos peixos.» ³⁹ Llavors Jesús els va manar que feren asseure's tota la gent en colles a l'herba verda. ⁴⁰ La gent s'assegué en grups de cent i de cinquanta. ⁴¹ Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans i en donava als seus deixebles perquè els serviren a la gent. També va repartir els dos peixos a tota la gent. ⁴² Tots en van menjar i quedaren saciats. ⁴³ Després van recollir els bocins de pa que havien sobrat i n'ompliren dotze cistelles, i també van recollir les sobres dels peixos. ⁴⁴ D'aquells pans, n'havien menjat cinc mil hòmens.»

(Fets 20:35) Sempre vos he mostrat que convé treballar així per no escandalitzar els dèbils, recordant les paraules de Jesús, el Senyor, quan digué: “Fa més feliç donar que rebre.”»

(Joan 16:23, 24) Aquell dia no em fareu cap més pregunta. Vos ho ben assegure: tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell vos ho concedirà. ²⁴ Fins ara no heu demanat res en nom meu; demaneu i rebreu, i el vostre goig serà complet.

LLIÇÓ 18

Com identificar els cristians veraders

(Fets 11:26) el va trobar i se l'endugué a Antioquia. Durant un any sencer van viure en aquella comunitat i instruïen molta gent. Fou a Antioquia on per primera vegada els deixebles van rebre el nom de cristians.

(Lluc 24:27) Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escripures que es refereixen a ell.

(Fets 5:42) Cada dia, al temple i per les cases, no paraven d'ensenyar i d'anunciar la bona nova que Jesús és el Messies.

(Fets 17:17) A la sinagoga es dirigia als jueus i als qui adoraven l'únic Déu, i a la plaça de la ciutat parlava cada dia amb els qui hi trobava.

(Joan 18:37) Pilat li digué: «Per tant, tu ets rei?» Jesús contestà: «Tu ho dius: jo sóc rei. Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la veritat escolten la meua veu.»

(Mateu 28:19, 20) Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant ²⁰ i ensenyant-los a guardar tot allò que vos he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.»

(Fets 1:8) Però vosaltres, quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que vos farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra.»

(Mateu 7:21) No tot aquell que em diu: “Senyor, Senyor”, entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel.

(Joan 13:34, 35) Vos done un manament nou: que vos estimeu els uns als altres tal com jo vos he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres. ³⁵ Tots coneixeran que sou deixebles meus per l'amor que vos tindreu entre vosaltres.»

LLIÇÓ 19

Són els testimonis de Jehovà cristians veraders?

(Isaïes 43:10) «Ho dic jo, el Senyor: “Els meus testimonis sou vosaltres, i ho és també el meu servent, que m’he escollit perquè compregueu i cregueu en mi, i entengueu que jo sóc. Abans de mi no hi ha hagut cap Déu, i no n’hi haurà cap després de mi.”

(Marc 3:35) El qui fa la voluntat de Déu, aquest és el meu germà, la meua germana, la meua mare.»

(Daniel 12:4) I tu, Daniel, guarda en secret aquestes paraules i segella el llibre fins als temps darrers. Molts l’escrutaran i el seu coneixement augmentarà.

(Proverbis 4:18) La via dels justos és com l’aurora: cada vegada es fa més clara fins que arriba el ple del dia;

(Levític 26:1) No vos fabriqueu ídols, no vos erigiu estàtues idolàtriques ni pilars sagrats, no planteu, en el vostre país, pedres decorades per adorar-les. Perquè jo sóc el Senyor, el vostre Déu.

(Joan 20:17) Jesús li diu: «Deixa’m anar, que encara no he pujat al Pare. Vés a trobar els meus germans i digues-los: “Puge al meu Pare, que és el vos-

tre Pare, al meu Déu, que és el vostre Déu.”»

(1 Corintis 12:25, 26) perquè en el cos no hi haja divisions, sinó que tots els membres tinguen la mateixa sollicitud els uns pels altres. ²⁶ Per això, quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell, i quan un membre és honorat, tots els altres s'alegren amb ell.

³⁰ perquè el meu jou és suau, i la meua càrrega, lleugera.

(Isaïes 32:2) Tots seran com un abric contra el vent, com un recer contra la pluja, com recs d'aigua en el desert, com l'ombra d'un penyal en terres àrides.

(1 Pere 5:1-3) Als ancians que presideixen la vostra comunitat i que són entre vosaltres, jo, que sóc ancià amb ells i testimoni dels sofriments de Crist, i que amb ells he de compartir la glòria que està a punt de revelar-se, els faig aquesta recomanació: ² pastoreu el ramat de Déu que teniu confiat; vetleu per ell no per obligació, sinó de bona gana, per amor a Déu; no amb afany de lucre, sinó generosament; ³ no com els qui regeixen despòticament la pròpia hisenda, sinó fent-vos models del ramat.

LLIÇÓ 20

Com està organitzada la congregació

(Mateu 24:45-47) ¿Qui és el servent fidel i sensat a qui l'amo ha confiat la gent de sa casa perquè els done l'aliment al temps degut? ⁴⁶ Feliç aquell servent que l'amo, quan arriba, troba que ho fa així! ⁴⁷ Vos assegure que li confiarà tots els seus béns.

(Salm 148:12, 13) infants i vells, xics i xiques. ¹³ Que tots lloen el nom del Senyor, l'únic nom que excel·leix sobre tot altre; la seua majestat domina cel i terra.

(Mateu 11:28-30) Veniu a mi tots els qui esteu cansats i doblegats, i jo vos faré reposar. ²⁹ Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs,

(Mateu 23:8-12) Però vosaltres no vos feu dir “rabi”, perquè de mestre només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ⁹ ni doneu a ningú el nom de “pare” ací a la terra, perquè de pare només en teniu un, que és el del cel; ¹⁰ ni vos feu dir “guies”, perquè de guia només en teniu un, que és el Crist. ¹¹ El més important d'entre vosaltres, que es faça el vostre servidor. ¹² El qui s'enaltisca serà humiliat, però el qui s'humilie serà enaltit.

(Hebreus 13:17) Obeïu els vostres dirigents i mostreu-vos-hi dòcils; ells vetlen sempre per vosaltres i n'hauran de donar compte. Mireu que puguen fer-ho amb goig i no lamentant-se; això no vos seria profitós.

(Lluc 16:10) Qui mereix la confiança en una cosa molt menuda, també la mereix en una de gran, i qui enganya en les coses menudes, també enganya en les grans.

LLIÇÓ 21

Com s'estan predicant les bones notícies?

(1 Timoteu 4:16) Vetla sobre tu mateix i sobre allò que ensenyas. Persevera-hi. Fent-ho així, et salvaràs a tu mateix i salvaràs els qui t'escolten.

(Mateu 22:39) El segon li és semblant: *Estima els altres com a tu mateix.*

(Romans 10:13-15) En efecte, *tots els qui invoquen el nom del Senyor se salvaran.* ¹⁴ Ara bé, com podran invocar-lo, si no hi creuen? I com creuran en ell, si no n'han sentit parlar? I com en sentiran parlar, si ningú no l'anuncia? ¹⁵ I qui el podrà anunciar, si ningú no és enviat? Ja ho diu l'Escriptura: *Que bonics són els peus dels missatgers de bones noves!*

(1 Corintis 3:9) Nosaltres som col·laboradors de Déu, i vosaltres sou el seu cultiu, l'edifici que ell construeix.

(Fets 1:8) Però vosaltres, quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu

una força que vos farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra.

(Fets 5:27-42) Se'ls van emportar i els feren comparéixer davant del Sanedrí. El gran sacerdot començà així el seu interrogatori: ²⁸ «Vos vam prohibir severament ensenyar en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de la vostra doctrina i voleu que es gire contra nosaltres la sang d'aquest home.» ²⁹ Pere i els apòstols respongueren: «Cal obeir Déu abans que els hòmens. ³⁰ El Déu dels nostres pares ha ressuscitat Jesús, que vosaltres vau matar penjant-lo en un patíbul. ³¹ La dreta de Déu l'ha enaltit com a capdavanter i salvador, per concedir a Israel la conversió i el perdó dels pecats. ³² Nosaltres en som testimonis, i també n'és testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat als qui l'obeeixen.» ³³ Ells, en sentir això, es corsecaven de ràbia i estaven decidits a matar-los. ³⁴ Aleshores s'alçà enmig del Sanedrí un fariseu que es deia Gamaliel, doctor de la Llei, honorat de tot el poble. Manà que feren eixir un moment aquells hòmens ³⁵ i digué: «Israelites, aneu amb compte amb el que voleu fer contra aquests hòmens. ³⁶ Temps arrere es va alçar Teudes dient que ell era qui sap qui, i se li van ajuntar uns quatre-cents hòmens; Teudes va ser mort, i tots els seus seguidors es van dispersar i van quedar reduïts a no res. ³⁷ Després d'ell, en els dies de l'empadronament, es va alçar Judes el Galileu i va arrossegar gent darre d'ell. També Judes va morir, i tots

els seus partidaris es van dispersar. ³⁸ Jo vos dic: desenteneu-vos d'eixa gent, deixeu-los anar. Perquè, si allò que fan o es proposen ve dels hòmens, es destruirà per si mateix; ³⁹ però si és de Déu, no aconseguireu destruir-los. I alerta que no vos trobareu lluitant contra Déu!» El Sanedrí va fer cas de Gamaliel. El Sanedrí va fer cas de Gamaliel. ⁴⁰ Cridaren els apòstols i els feren assotar. Després els van prohibir de parlar en el nom de Jesús i els van posar en llibertat. ⁴¹ Ells se'n van anar del Sanedrí, contents d'haver estat trobats dignes de ser ultratjats per causa del nom de Jesús. ⁴² Cada dia, al temple i per les cases, no paraven d'ensenyar i d'anunciar la bona nova que Jesús és el Messies.

LLIÇÓ 22

Com pots predicar les bones notícies?

(Colossencs 4:6) Tingueu sempre converses agradables, i adobeu-les amb una miqueta de sal; sapieu com heu de respondre a cadascú.

(Isaïes 41:10) No tingues por, que jo sóc amb tu. No passes ànsia, que jo sóc el teu Déu. Jo et done força i t'ajude, et sostinc amb la meua dreta bondadosa.

(2 Timoteu 2:24) i un servent del Senyor no s'ha de barallar, sinó que ha de ser amable amb tots, capaç d'ensenyar i de ser pacient,

(1 Pere 3:15, 16) Reconegeu en els vostres cors el Crist com a Senyor; estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tot aquell que vos demane raó de la vostra esperança. ¹⁶ Però feu-ho suaument i amb respecte mantenint la rectitud de consciència.

(Joan 4:34) Jesús els diu: «El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seua obra.

LLIÇÓ 23

El baptisme, un objectiu que val la pena

(Mateu 28:19, 20) Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant ²⁰ i ensenyant-los a guardar tot allò que vos he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.

(Hebreus 11:6) Ara bé, sense la fe és impossible ser-li agradable, perquè el qui s'acosta a Déu ha de creure que existeix i que recompensa els qui el busquen.

(Mateu 3:13-17) Llavors Jesús vingué de Galilea i es va presentar a Joan, vora el Jordà, a fer-se batejar per ell. ¹⁴ Però Joan s'hi oposava, dient: «Sóc jo el qui necessita ser batejat per tu, i tu véns a mi!» ¹⁵ Jesús li respongué: «Deixa'm fer, ara. Convé que complim d'aquesta manera tot allò que Déu vol.» Aleshores Joan el deixà fer. ¹⁶ Després de batejat, Jesús va eixir de l'aigua. Davant d'ell el cel s'obrí, i Jesús veié l'Esperit de Déu que baixava com un colom i venia damunt d'ell. ¹⁷ I una veu digué des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

(Lluc 3:21-23) Tot el poble es feia batejar, i Jesús també fou batejat. Mentre pregava, el cel s'obrí, ²² i l'Esperit Sant baixà cap a ell en forma visible, com un colom, i una veu digué des del cel: «Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.» ²³ Jesús va començar el seu ministeri quan tenia uns trenta anys i, segons creien, era fill de Josep, que era fill d'Elí,

(Joan 6:38) perquè no he baixat del cel per fer la meua voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.

(Joan 17:3) I la vida eterna és que et coneguen a tu, l'únic Déu verdader, i aquell que tu has enviat, Jesucrist.

(Jaume 1:5) Si a algun de vosaltres li falta saviesa, que la demane a Déu, i Déu, que dóna generosament a tots, sense retraure res, li la concedirà.

(Salm 25:14) El Senyor es revela als seus fidels, els fa conèixer la seua aliança.

(1 Pere 2:17 TNM) Honreu gent de tota classe, estimeu tota la germandat, tingueu temor de Déu, honreu el rei.

LLIÇÓ 24

Quina és la veritat sobre els àngels?

(Apocalipsi 12:9) El gran dragó, la serp antiga, l'anomenat diable i Satanàs, el qui enganya el món sencer, va ser llançat a la terra, i també els seus àngels hi foren llançats amb ell.

(Apocalipsi 12:12) Alegreu-vos-en, cel i tots els qui hi habiteu! Ai de la terra i del mar, perquè ha baixat cap a vosaltres el diable, ple de fúria, sabent que el temps se li acaba!

(Apocalipsi 14:6, 7) Després vaig veure un àngel que volava altíssim dalt al cel. Portava una bona nova eterna que havia d'anunciar als habitants de la terra: a totes les nacions, tribus, llengües i pobles. ⁷ I deia amb veu forta: «Reverencieu Déu i doneu-li glòria, perquè ha arribat l'hora del seu juí. Adoreu el creador del cel i de la terra, del mar i de les fonts d'aigua.»

(Lluc 9:38-42) Un de la gent cridà: «Mestre, t'ho demane, fixa't en el meu fill; és l'únic que tinc. ³⁹ Sovint un esperit se

n'apodera i, tot d'una, es posa a cridar, li provoca convulsions i li fa traure bro-mera, i, quan finalment l'abandona, el deixa matxucat de cap a peus. ⁴⁰ He demanat als teus deixebles que li'l tra-gueren, però no han pogut.» ⁴¹ Jesús exclamà: «Generació descreguda i re-bel! Fins quan hauré d'estar amb vos-altres i vos hauré d'aguantar? Porta ací el teu fill.» ⁴² Tot just el xiquet s'a-costava, que el dimoni el va rebatre a terra i el sacsejà violentament. Lla-vors Jesús increpà l'esperit maligne, va curar el xiquet i el va tornar al seu pare.

(Deuteronomi 18:10-12) Que ningú de vosaltres no creme en sacrifici, com ells, un dels seus fills o filles, ni practi-que les arts d'endevinar o d'interpre-tar presagis, la màgia, les bruixeries, ¹¹ els encanteris, les consultes d'esper-its, els auguris o les evocacions de morts. ¹² El Senyor detesta els qui prac-tiquen aquestes arts. Precisament per aqueixos costums abominables, el Se-nyor, el teu Déu, expulsarà de davant de tu aquestes nacions.

(Fets 19:19) Un bon nombre dels qui s'havien dedicat a la màgia van amun-tonar els seus llibres i els van cremar davant de tots. Es va calcular el valor dels llibres i pujava a cinquanta mil mo-nedes de plata.

(1 Corintis 10:21) No podeu beure alhora la copa del Senyor i la copa dels dimo-nis! No podeu participar de la taula del Senyor i de la taula dels dimonis!

(Apocalipsi 12:7-9) Aleshores va esclatar una batalla al cel: Miquel i els seus àn-

gels combatien contra el dragó. El dra-gó també lluitava juntament amb els seus àngels, ⁸ però no va poder gua-nyar, i perderen el lloc que ocupaven al cel. ⁹ El gran dragó, la serp antiga, l'a-nomenat diable i Satanàs, el qui enga-nya el món sencer, va ser llançat a la terra, i també els seus àngels hi foren llançats amb ell.

(Jaume 4:7) Per tant, sotmeteu-vos a Déu. Resistiu al diable, i el diable fu-girà lluny de vosaltres.

LLIÇÓ 25

Quin és el propòsit de Déu per a nosaltres?

(Apocalipsi 21:3, 4) I vaig sentir una veu forta que proclamava des del tron: Aquest és el tabernacle on Déu habita-rà amb els hòmens. Ells seran el seu poble i el seu Déu serà «Déu que és amb ells». ⁴ *Eixugarà totes les llàgri-mes dels seus ulls, i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni sofriment. Per-què les coses d'abans han passat.*

(Mateu 4:4) Però ell li va respondre: L'Es-criptura diu: *L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que ix de la boca de Déu.*

(Mateu 5:4-6) «Feliços els qui ploren: Déu els consolarà! ⁵ Feliços els humils: ells posseiran la terra! ⁶ Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà!

(Eclesiastés 3:11) ell ha fet les coses boniques i apropiades al seu temps, i també ha donat a l'home el sentit del passat i del futur, però sense que l'home puga arribar a comprendre, des del començament fins al final, l'obra que Déu ha fet.

(Salm 37:11) Però els humils posseiran la terra, fruïran d'una gran pau.

(Salm 37:29) però els justos posseiran la terra, hi habitaran per sempre més.

(Isaïes 55:11) així serà la paraula que ix dels meus llavis: no tornarà a mi infecunda. Realitzarà el que jo volia, complirà la missió que jo li havia confiat.

(Eclesiastés 12:13) Final de l'obra. Ja ho has sentit tot. Reverencia Déu i guarda els seus manaments: això vol dir ser home.

LLIÇÓ 26

Per què existix la maldat i el patiment?

(Eclesiastés 9:11) Encara he vist més coses davall del sol: no són els més àgils els qui guanyen la carrera, ni els més forts els qui vencen en el combat; ni són els savis els qui tenen segur el menjar, ni els intel·ligents els qui es fan rics, ni els qui saben moltes coses els qui es guanyen l'amistat. Perquè a tots els arriba el temps i el contratemps.

(Jaume 1:13) Que ningú, quan és provat, no diga: «És Déu qui em tempta.» Perquè Déu no pot tenir temptacions de fer el mal, i ell no tempta ningú.

(1 Joan 5:19) També sabem que nosaltres som de Déu i que el món sencer està sotmés al Maligne.

(Gènesi 3:1-6) La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Preguntà, doncs, a la dona: «Així ¿Déu vos ha dit que no mengeu dels fruits de cap arbre del jardí?» ² La dona va respondre a la serp: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, ³ però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig del jardí, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» ⁴ La serp li va replicar: «No, no moriríeu!» ⁵ Déu sap que, si un dia en menjàveu, se vos obririen els ulls i seríeu igual com déus: coneixeríeu el bé

i el mal.» ⁶ Aleshores la dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar i feia goig de veure, i que era temptador tenir aquell coneixement, en va collir i en va menjar; i va donar-ne també al seu home, que en menjà amb ella.

(Eclesiastés 8:9) Tot això ho he vist fixant-me en tot el que es fa davall del sol, en un temps en què l'home domina sobre l'home, per a desgràcia seua.

(Salm 31:8 [v. 7 TNM]) Amb quin goig celebraré el teu amor! T'has adonat del meu sofriment, has vist en perill la meua vida

(1 Pere 5:7) Descarregueu en ell totes les vostres preocupacions, ja que ell mateix es preocupa de vosaltres.

(Isaïes 65:17) Crearé un cel nou i una terra nova. Ningú no es recordarà del passat, no hi pensarà mai més.

(Apocalipsi 21:3, 4) I vaig sentir una veu forta que proclamava des del tron: Aquest és el tabernacle on Déu habitarà amb els hòmens. Ells seran el seu poble i el seu Déu serà «Déu que és amb ells». ⁴ *Eixugarà totes les llàgrimes* dels seus ulls, i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni sofriment. Perquè les coses d'abans han passat.

LLIÇÓ 27

Com ens pot salvar la mort de Jesús?

(Mateu 20:28) com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seua vida com a rescat per tots els hòmens.

(Romans 5:12) Per obra d'un sol home va entrar el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort; i així la mort s'ha estés a tots els hòmens, ja que tots han pecat.

(Joan 3:16) Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perda cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguen vida eterna.

(1 Timoteu 2:5, 6) Hi ha un sol Déu; hi ha també un sol mitjancer entre Déu i els hòmens, l'home Jesucrist, ⁶ que es donà a si mateix com a rescat per tots els hòmens: aquest és el testimoni que Déu ha donat en els temps fixats per ell.

(Gàlates 2:20) Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi. La meua vida terrenal, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que em va estimar i es va entregar ell mateix per mi.

(Joan 19:1-7 TNM) Llavors, Pilat va manar que s'emportaren a Jesús i l'assotaren. ² I els soldats van trenar una corona d'espines i li la col·locaren al cap,

i li posaren un mantell porpra. ³ Se li acostaven i li deien: «Salve, rei dels jueus!». A més, li pegaven galtades. ⁴ Pilat tornà a eixir i va dir a la multitud: «Escolteu! El trac ací fora per a que sapieu que no trobe que siga culpable de res». ⁵ Llavors Jesús va eixir portant la corona d'espines i el mantell porpra. I Pilat els va dir: «Ací teniu l'home!». ⁶ Però, quan els sacerdots principals i els oficials el van vore, cridaren: «Mata'l en el pal! Mata'l en el pal!». Pilat els va dir: «Emporteu-vos-el i executeu-lo vosaltres, que jo no trobe que siga culpable de res». ⁷ Els jueus li contestaren: «Nosaltres tenim una llei, i segons eixa llei ha de morir, perquè s'ha fet a si mateix Fill de Déu».

(Joan 19:16-18 TNM) Després d'això, els va entregar a Jesús per a que l'executaren en el pal. I ells s'encarregaren d'ell. ¹⁷ Carregant el seu propi pal de turment, va eixir cap a l'anomenat Lloc de la Calavera, que en hebreu es diu Gòlgota. ¹⁸ Allà el clavaren al pal, junt amb altres dos hòmens, un a cada costat i Jesús al mig.

LLIÇÓ 28

Agraïx el que Jehovà i Jesús han fet per tu

(Joan 14:21) El qui m'estima és el qui té els meus manaments i els guarda; i al qui m'estima, el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i em manifestaré a ell.

(1 Joan 4:8-10) El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor. ⁹ L'amor de Déu s'ha manifestat enmig de nosaltres quan ha enviat al món el seu Fill únic perquè visquem gràcies a ell. ¹⁰ L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats.

(2 Corintis 5:15) I ell ha mort per tots perquè els qui viuen ja no visquen per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort i ressuscitat per tots ells.

(1 Joan 4:11) Estimats meus, si Déu ens ha estimat tant, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres.

(1 Joan 5:3) ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I els seus manaments no són pesants,

(1 Pere 2:21) Aquesta és la vocació que heu rebut, ja que també Crist va patir per vosaltres: així vos deixava un exemple perquè seguïu les seues petjades.

(Lluc 22:14) Quan va arribar l'hora, Jesús es posà a taula amb els apòstols

(Lluc 22:19, 20) Després prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i els el donà tot dient: «Açò és el meu cos, entregat per vosaltres. Feu açò, que és el meu memorial.» ²⁰ I, havent sopat, féu igualment amb la copa, dient: «Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meua sang, escampada per vosaltres.

(Joan 3:16) Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perda cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguen vida eterna.

(Jaume 2:17) Així passa també amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta.

LLIÇÓ 29

Què passa quan morim?

(Eclesiastés 9:5) Almenys els vius saben que han de morir, mentre que els morts ja no saben res, i tampoc no poden esperar res, perquè el seu record s'ha esborrat.

(Deuteronomi 18:10-12) Que ningú de vosaltres no creme en sacrifici, com ells, un dels seus fills o filles, ni practique les arts d'endevinar o d'interpre-

tar presagis, la màgia, les bruixeries, ¹¹ els encanteris, les consultes d'espirits, els auguris o les evocacions de morts. ¹² El Senyor detesta els qui practiquen aquestes arts. Precisament per aqueixos costums abominables, el Senyor, el teu Déu, expulsarà de davant de tu aquestes nacions.

(Eclesiastés 3:20) Tot va al mateix lloc: tot ha eixit de la pols i a la pols torna tot.

(Joan 11:11-14) Dit això, va afegir: «Llàtzer, el nostre amic, s'ha adormit, però vaig a despertar-lo.» ¹² Els deixebles li digueren: «Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo.» ¹³ Jesús es referia a la mort de Llàtzer, però ells es pensaven que parlava del son natural. ¹⁴ Llavors Jesús els digué obertament: «Llàtzer és mort,

(Eclesiastés 9:10) El que ara et veges capaç de fer, fes-ho de la manera que pugues, perquè en el món dels morts on hauràs d'anar, no hi ha obres ni projectes, no hi ha coneixement ni saviesa.

(Levític 20:6) També em giraré contra el qui consulte nigromants i endevins; seria com prostituir-se donant culte a altres déus. Jo l'exclouré del poble d'Israel.

(Apocalipsi 4:11) Ets digne, Senyor Déu nostre, de rebre la glòria, l'honor i el poder, perquè has creat tot l'univers. Quan res no existia, tu vas voler que tot fóra creat.

(Romans 6:7) Els qui hem mort, hem estat alliberats del pecat.

(Deuteronomi 32:4) «Ell és la Roca», el seu obrar és irrepreensible, és sempre just el seu comportament. És el Déu fidel, sense cap culpa, és bo i és recte.

(1 Joan 4:8) El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor.

els ulls i digué: «Pare, et done gràcies perquè m'has escoltat. ⁴² Ja sé que sempre m'escoltes, però ho dic per la gent que m'envolta, perquè creguen que tu m'has enviat.» ⁴³ Havent dit això, cridà amb tota la força: «Llàtzer, ix fora!» ⁴⁴ I el mort va eixir, lligat de peus i mans amb benes d'amortallar, i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

LLIÇÓ 30

Els teus sers estimats poden tornar a viure!

(Job 14:13-15) Tant de bo que m'amagares al país dels morts fins que passara el teu enuig, i que fixares un temps per a recordar-te de mi! ¹⁴ Però, ¿pot un mort tornar a la vida? Jo suportaria un temps d'afflicció fins que m'arribara el relleu! ¹⁵ Em cridaries, i jo et respondria, miraries amb afecte l'obra de les teues mans.

(Joan 11:14) Llavors Jesús els digué obertament: «Llàtzer és mort,

(Joan 11:38-44) Jesús, commogut una altra vegada, va arribar al sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. ³⁹ Jesús digué: «Lleveu la llosa.» Marta, la germana del difunt, li diu: «Senyor, després de quatre dies, ja deu fer mala olor.» ⁴⁰ Li respon Jesús: «¿No t'he dit que, si creus, veuràs la glòria de Déu?» ⁴¹ Llavors van llevar la llosa. Jesús alça

(Salm 37:29) però els justos posseiran la terra, hi habitaran per sempre més.

(Fets 24:15) i tinc posada en Déu la mateixa esperança que ells tenen: que tant justos com injustos ressuscitaran.

(Lluc 8:40-42) De tornada, la gent va acollir Jesús, ja que tots l'esperaven. ⁴¹ Llavors va arribar un home que es deia Jaire i que era cap de la sinagoga. Es llançà als peus de Jesús i li suplicava que anara a sa casa, ⁴² perquè la seua filla única, que tenia uns dotze anys, s'estava morint. Mentre hi anava, la gent el comprimia tant que l'ofegava.

(Lluc 8:49-56) Mentre Jesús encara parlava, n'arriba un de casa del cap de la sinagoga a dir-li: «La teua filla és morta. No molestes més el Mestre.» ⁵⁰ Però Jesús ho va sentir i li respongué: «No tingues por; tingues només fe, i ella se salvarà.» ⁵¹ Arribat a la casa, no va permetre que ningú entrara amb ell, fora de Pere, Joan i Jaume, i el pare i la mare de la nena. ⁵² Tots ploraven i feien planys per ella, però Jesús els digué: «No ploreu. No ha mort, sinó que

dorm.» ⁵³ Però ells se'n burlaven, perquè sabien que era morta. ⁵⁴ Jesús l'agarrà per la mà i la cridà dient: «Xiqueta, alça't!» ⁵⁵ Ella tornà a la vida i s'alçà a l'instant. Jesús va manar que li donaren menjar. ⁵⁶ Els seus pares no se'n sabien avenir, però Jesús els ordenà que no digueren a ningú el que havia passat.

LLIÇÓ 31

Què és el Regne de Déu?

(Apocalipsi 14:1-4) Després vaig veure l'Anyell dret dalt de la muntanya de Sió, i amb ell hi havia els cent quaranta-quatre mil que portaven escrits al front el nom de l'Anyell i el nom del seu Pare, ² i vaig sentir del cel una veu que era com el bramul de les onades, com l'esclafit d'un gran tro; era una veu pareguda al cant dels qui s'acompanyen amb la cítara. ³ Cantaven un càntic nou davant del tron i davant dels quatre vivents i els ancians. Aquell càntic, ningú no el podia aprendre llevat dels cent quaranta-quatre mil que havien estat rescatats de la terra. ⁴ Aquests són els qui no s'han tacat amb cap dona: són verges. Han estat adquirits d'entre els hòmens com a primícies per a Déu i per a l'Anyell, i segueixen l'Anyell allà on va.

(Isaïes 11:9) Ningú no serà roí ni farà mal en tota la muntanya santa, perquè el

país serà ple del coneixement del Senyor, com l'aigua cobreix la conca del mar.

(Mateu 28:18) Jesús s'acostà i els va dir: «He rebut plena autoritat al cel i a la terra.

(Daniel 7:14) i li van donar el poder, la glòria i la reialesa. La gent de tots els pobles, nacions i llengües li faran homenatge; el seu poder és etern, no passarà mai; el seu regne no es desfarà.

(Eclesiastés 8:9) Tot això ho he vist fixant-me en tot el que es fa davall del sol, en un temps en què l'home domina sobre l'home, per a desgràcia seua.

(1 Corintis 6:9-11) ¿No sabeu que els injustos no posseiran en herència el Regne de Déu? No vos feu il·lusions! Ni els qui porten una vida immoral, ni els idòlatres, ni els adúlter, ni els pervertits, ni els qui tenen relacions sexuals amb altres hòmens, ¹⁰ ni els qui roben, ni els usurers, ni els embriacs, ni els calumniadors, ni els lladres no posseiran en herència el Regne de Déu. ¹¹ Alguns de vosaltres éreu d'aqueixos, però ara heu estat rentats, heu estat santificats i heu estat fets justos en el nom de Jesucrist, el Senyor, i gràcies a l'Esperit del nostre Déu.

(Isaïes 11:1-10) Un rebrot naixerà de la soca de Jessé, brotarà un plançó de les seues arrels. ² L'Esperit del Senyor reposarà damunt d'ell: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell

i de fortalesa, esperit de coneixement i de reverència pel Senyor; ³ esperit que li inspire com reverenciar-lo. No jutjarà per les aparences ni decidirà pel que senta a dir; ⁴ farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb rectitud a favor dels pobres. La seua paraula serà un flagell en el país, una sentència que farà morir el malvat. ⁵ S'armarà de justícia, se cenyirà de fidelitat. ⁶ El llop conviurà amb el corder, la pantera jaurà amb el cabrit; menjaran junts el vedell i el lleó, i un xiquet menut els guiarà. ⁷ La vaca i l'óssa pasturaran juntes, jauran unides les seues cries. El lleó menjarà palla com el bou, ⁸ l'infant de llet jugarà vora el cau de l'escurçó, el xiquet ficarà la mà a l'amagatall de la serp. ⁹ Ningú no serà roí ni farà mal en tota la muntanya santa, perquè el país serà ple del coneixement del Senyor, com l'aigua cobreix la conca del mar. ¹⁰ Aquell dia, el rebrot de Jessé s'alçarà com a bandera entre els pobles; les nacions li demanaran consell, i el lloc on habitarà serà gloriós.

LLIÇÓ 32

El Regne de Déu ja governa!

(Mateu 24:7) Un poble s'alçarà contra un altre poble, i un regne contra un altre regne; hi haurà fam i terratrèmols per totes parts.

(Daniel 4:14 [v. 17 *TNM*]) Els àngels vigilants han decretat la sentència, els àngels sants ho han decidit, perquè tots els vivents sàprien que l'Altíssim és l'amo dels reialmes humans: els dóna a qui vol, i enalteix els humils.

(Daniel 4:17-23 [vv. 20-26 *TNM*]) L'arbre que has vist créixer i fer-se fort, tant que la seua alçada arribava al cel i es veia des de tota la terra, ¹⁸ que tenia un brancatge magnífic i fruits abundosos que podien nodrir a tots, amb una ombra davall de la qual s'acollien els animals feréstecs i amb branques on els ocells feien nius, ¹⁹ ets tu, oh rei. T'has fet gran i fort, fins que la teua grandesa ha arribat al cel i el teu domini s'ha estès d'un cap a l'altre de la terra. ²⁰ Has vist també, oh rei, que un dels sants àngels vigilants baixava del cel i deia: "Abateu l'arbre i destrosseu-lo, però deixeu-li a terra les arrels amb la soca, lligada amb cadenes de ferro i de bronze enmig de l'herba del camp. Quedarà xopat d'aiguatge i s'alimentarà com les bèsties del camp, fins que hauran passat set anys". ²¹ La interpre-

tació, la decisió de l'Altíssim sobre el rei, el meu senyor, és aquesta: ²² Et trauran d'enmig dels hòmens i viuràs amb animals feréstecs; t'alimentaran d'herba com els bous i aniràs xopat d'aiguatge; així passaran set anys, fins que reconegues que l'Altíssim és l'amo dels reialmes humans i que els dóna a qui vol. ²³ I l'orde de deixar les arrels amb la soca de l'arbre, vol dir que el regne et serà retornat tan prompte com reconegues que el Déu del cel és l'únic amo.

(Daniel 4:26-30 [vv. 29-33 TNM]) Passats dotze mesos, mentre es passejava per la terrassa del palau reial de Babilònia, ²⁷ el rei va exclamar: «¿No és aquesta la gran Babilònia que jo he construït com a residència reial? ¿No és obra del meu poder, i glòria de la meua magnificència?» ²⁸ El rei tenia encara als llavis aquestes paraules quan va baixar del cel una veu que deia: «A tu ho dic, rei Nabucodonosor: has perdut la reialesa; ²⁹ et trauran d'enmig dels hòmens i viuràs amb els animals feréstecs; t'alimentaràs d'herba com els bous, i així passaran set anys, fins que reconegues que l'Altíssim és l'amo dels reialmes humans i que els dóna a qui vol.» ³⁰ En aquell mateix instant es va complir la sentència donada contra Nabucodonosor: va ser tret d'enmig dels hòmens, menjava herba com els bous i el cos li quedava xopat d'aiguatge; els cabells li van créixer com plomes d'àguila i les ungles se li tornaren com les dels ocells.

(Daniel 4:31-33 [vv. 34-36 TNM]) «Pas-sat el temps predit, jo, Nabucodonosor,

vaig alçar els ulls al cel i vaig recobrar l'enteniment. Vaig beneir l'Altíssim, i vaig lloar i glorificar aquell qui viu eternament: el seu imperi s'estén a tots els segles, el seu regne, a totes les generacions. ³² Davant d'ell tots els habitants del món són no res, i obra com ell vol amb els estols del cel i els habitants de la terra. Ningú no li pot deturar la mà ni pot demanar-li comptes d'allò que fa. ³³ Vaig recobrar l'enteniment en aquell mateix moment. Per a glòria del meu regne, vaig recobrar també l'honor i la majestat. Els meus consellers i els meus nobles em van reclamar; vaig ser restablert en el meu regne, i augmentà molt la meua grandesa.

(1 Cròniques 29:23) Salomó va ocupar el tron del Senyor, com a rei successor del seu pare David, i va prosperar. Tot Israel li prestà obediència.

(Lluc 21:24) moriran víctimes de l'espasa o seran enduts captius per totes les nacions, i Jerusalem serà trepitjada pels pagans, fins que es complisca el temps que Déu els ha concedit.

(Lluc 21:9-11) Quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no vos esglaieu: cal que això succeísca primer, però la fi no vindrà de seguida. ¹⁰ Després els va dir: «Un poble s'alçarà contra un altre poble, i un regne contra un altre regne; ¹¹ hi haurà grans terratrèmols i per totes parts fams i pestes, fets espantosos i grans senyals al cel.

(2 Timoteu 3:1-5) Ja saps que en els darrers dies vindran temps difícils. ² Hi haurà hòmens egoistes, amics dels

diners, vanitosos, orgullosos, difamadors, rebels als pares, desagraïts, profanadors, ³ sense cor, venjatiu, calumniadors, intemperants, cruels, enemics del bé, ⁴ traïdors, impulsius, engegats, amics del plaer més que de Déu. ⁵ Aqueixos hòmens mantindran les aparences de la pietat, però rebutjaran la força que posseeix. Aparta't de gent així!

(Mateu 24:3) Mentre estava assegut a la muntanya de les Oliveres, els deixebles li demanaren a part: «Digues-nos quan passarà això i quin serà el senyal de la teua vinguda i de la fi del món.»

(Mateu 24:14) Aquesta bona nova del Regne serà anunciada per tota la terra, perquè tots els pobles en reben un testimoni. I aleshores vindrà la fi.

(Hebreus 10:24, 25) Vetlem els uns pels altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres. ²⁵ No deixem d'assistir a les reunions comunitàries, com alguns han pres per costum; més bé exhortem-nos els uns als altres. I més ara, que veieu que s'acosta el darrer dia.

Lliçó 33

Què aconseguirà el Regne?

(Isaïes 11:4) farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb rectitud a favor dels pobres. La seua paraula serà un flagell en el país, una sentència que farà morir el malvat.

(Daniel 2:44) En temps d'aquests reis, el Déu del cel farà que s'alce un Regne que mai no serà destruït ni passarà a cap altre poble. Farà miques i aniquilarà tots aquells altres regnes, però ell es mantindrà per sempre.

(2 Tessalonicencs 1:6-8) Perquè és just que Déu faça passar tribulacions als qui ara vos en fan passar, ⁷ i que vosaltres, els qui esteu atribolats, trobeu el repòs juntament amb nosaltres, el dia que Jesús, el Senyor, es manifestarà. Vindrà des del cel, acompanyat dels seus àngels poderosos ⁸ i enmig d'un foc ardent, per demanar comptes als qui no reconeixen Déu i no accepten l'evangelí de Jesús, nostre Senyor.

(Marc 4:36-41) Deixaren, doncs, la gent i se'l van endur en la mateixa barca on es trobava. L'acompanyaven altres barques. ³⁷ Tot d'una es va alçar un gran temporal; les onades es precipitaven dins de la barca i l'anaven omplint. ³⁸ Jesús era a popa, dormint amb el cap damunt d'un coixí. Ells el desper-

ten i li diuen: «Mestre, ¿no t'importa que ens afonem?»³⁹ Només es despertà, va increpar el vent i digué a l'aigua: «Silenci! Calla!» Llavors el vent va parar i seguí una gran bonança.⁴⁰ Jesús els digué: «Per què sou tan covards? Encara no teniu fe?»⁴¹ Ells van sentir un gran temor i es deien l'un a l'altre: «Qui és aquest, que fins i tot el vent i l'aigua l'obeeixen?»

(Isaïes 35:1, 2) Que s'alegren el desert i la terra eixuta, que l'estepa exulte i florisca! ² Que s'ompliga de flors primerenques, que salte i cride de goig i d'alegria! Li són donades la glòria del Líban, l'esplendor del Carmel i de Saron. Tots veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu.

(Mateu 14:17-21) Ells li diuen: «Ací només tenim cinc pans i dos peixos.»¹⁸ Ell els digué: «Porteu-me'ls ací.»¹⁹ Llavors va manar que la gent s'asseguera a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans, els donà als seus deixebles, i ells els donaren a la gent.²⁰ Tots en van menjar i quedaren saciats. Després van recollir els bocins de pa que havien sobrat i n'ompliren dotze cistelles.²¹ Els qui n'havien menjat eren uns cinc mil hòmens, a més de les dones i les criatures.

(Salm 72:16) Que els camps de blat abunden al país, i pels cimals onegen les espigues com al Líban; que les ciutats florisquen com l'herba del camp.

(Lluc 18:35-43) Quan Jesús arribava prop de Jericó, hi havia un cec assegut

vora el camí, demanant caritat.³⁶ En sentir passar la gent, va preguntar què era tot allò.³⁷ Li digueren que passava Jesús de Natzaret.³⁸ Llavors començà a cridar: «Jesús, Fill de David, tingues pietat de mi!»³⁹ La gent que anava davant el reprenia perquè callara, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, tingues pietat de mi!»⁴⁰ Jesús s'aturà i manà que li portaren el cec. Quan va ser prop li preguntà: ⁴¹ «Què vols que faça per tu?» Ell respongué: «Senyor, fes que hi veja.»⁴² Jesús li digué: «Recobra la vista; la teua fe t'ha salvat.»⁴³ A l'instant hi veié, i seguia Jesús glorificant Déu. També tot el poble, en veure-ho, va lloar Déu.

(Isaïes 33:24) Cap habitant de Sió no dirà que està malalt: al poble que hi viu, li és perdonada la culpa.

(Lluc 8:49-55) Mentre Jesús encara parlava, n'arriba un de casa del cap de la sinagoga a dir-li: «La teua filla és morta. No molestes més el Mestre.»⁵⁰ Però Jesús ho va sentir i li respongué: «No tingues por; tingues només fe, i ella se salvarà.»⁵¹ Arribat a la casa, no va permetre que ningú entrara amb ell, fora de Pere, Joan i Jaume, i el pare i la mare de la nena.⁵² Tots ploraven i feien planys per ella, però Jesús els digué: «No ploreu. No ha mort, sinó que dorm.»⁵³ Però ells se'n burlaven, perquè sabien que era morta.⁵⁴ Jesús l'agarrà per la mà i la cridà dient: «Xiqueta, alça't!»⁵⁵ Ella tornà a la vida i s'alçà a l'instant. Jesús va manar que li donaren menjar.

(Apocalipsi 21:3, 4) I vaig sentir una veu forta que proclamava des del tron: «Aquest és el tabernacle on Déu habitarà amb els hòmens. Ells seran el seu poble i el seu Déu serà “Déu que és amb ells”. ⁴ Eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls, i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni sofriment. Perquè les coses d’abans han passat.»

(Salm 145:16) Quan obris la mà, sacies de bon grat tots els vivents.

meus per l’amor que vos tindreu entre vosaltres.»

(Fets 5:42) Cada dia, al temple i per les cases, no paraven d’ensenyar i d’anunciar la bona nova que Jesús és el Messies.

(Mateu 24:14) Aquesta bona nova del Regne serà anunciada per tota la terra, perquè tots els pobles en reben un testimoni. I aleshores vindrà la fi.

(Joan 3:16) Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perda cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguen vida eterna.

(Eclesiastés 9:5) Almenys els vius saben que han de morir, mentre que els morts ja no saben res, i tampoc no poden esperar res, perquè el seu record s’ha esborrat.

REPÀS DE LA SECCIÓ 2

(Èxode 20:4-6) No et fabriques ídols; no et faces cap imatge del que hi ha dalt al cel, ací baix a la terra o en les aigües d’ací baix. ⁵ No els adores ni els dones culte, perquè jo, el Senyor, el teu Déu, sóc el Déu-gelós: demane comptes als fills de les culpes dels pares fins a la tercera i la quarta generació dels qui no m’estimen. ⁶ Però, per als qui m’estimen i guarden els meus preceptes, mantinc el meu amor durant un miler de generacions.

(Joan 13:34, 35) Vos done un manament nou: que vos estimeu els uns als altres tal com jo vos he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres. ³⁵ Tots coneixeran que sou deixebles

LLIÇÓ 34

Com li podem demostrar a Jehovà que l'estimem?

(1 Joan 5:3) ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I els seus manaments no són pesants,

(Job 1:1) Hi havia un home a la terra d'Us que es deia Job. Era un home íntegre i recte, que reverenciava Déu i s'apartava del mal.

(Job 1:6–2:10) Un dia es va reunir la cort celestial a la presència del Senyor. Entre ells també hi va anar l'Acusador. ⁷ El Senyor li preguntà: «I tu, d'on vénis?» Ell respongué: «De fer voltes per la terra i recórrer-la.» ⁸ El Senyor li va dir: «¿T'has fixat en el meu servent Job? No hi ha cap home com ell en tota la terra: és íntegre i recte, em reverencia i s'aparta del mal.» ⁹ L'Acusador va contestar: «¿És que Job reverencia Déu debades? ¹⁰ ¿No és cert que l'has envoltat d'un tancat per a protegir-lo, a ell, la seua família i tots els seus béns? Tu l'has beneït en tot el que ha emprés, i els seus ramats es multipliquen sobre la terra. ¹¹ Però, només que alces la mà i toques els seus béns, et jure que et maleirà a la cara!»

¹² Llavors el Senyor digué a l'Acusador: «Pose a les teues mans tot el que té, però a ell no el toques.» I l'Acusador es va retirar de la presència del Senyor. ¹³ Un dia que els fills i les filles de Job menjaven i bevien a casa del germà gran, ¹⁴ es va presentar a casa de Job un missatger amb aquesta notícia: «Mentre els bous llauraven i les someres pasturaven, ¹⁵ ens han caigut al damunt uns bandolers de Saba que han mort els treballadors i s'han endut el bestiar. Només jo m'he pogut escapar per fer-t'ho saber.» ¹⁶ Encara parlava, que n'arribà un altre i digué: «Ha caigut foc del cel sobre els ramats i els pastors i els ha deixat carbonitzats. Només jo m'he pogut escapar per fer-t'ho saber.» ¹⁷ Encara parlava, que n'arribà un altre i digué: «Tres bandes de caldeus s'han llançat sobre els camells i te'ls han furtat, després de matar els camellers. Només jo m'he pogut escapar per fer-t'ho saber.» ¹⁸ Encara parlava, que n'arribà un altre i digué: «Els teus fills i les teues filles menjaven i bevien a casa del germà gran ¹⁹ quan, de sobte, una ventada del desert ha envestit la casa per tots quatre cantons. La casa s'ha esfondrat i tots els jòvens han mort. Només jo m'he pogut escapar per fer-t'ho saber.» ²⁰ Aleshores Job es va alçar, s'esgarrà el vestit i es va rapar el cap en senyal de dol. Seguidament es prosternà fins a terra

²¹ i digué: «Vaig eixir nu de les entranyes de la mare i nu hi tornaré. El Senyor ho dóna, ell mateix ho pren. Beneït siga el seu nom!» ²² Enmig de tot això, Job no va pecar dient cap paraula de revolta contra Déu.

2 Un dia es va reunir la cort celestial a la presència del Senyor. Entre ells també hi va anar l'Acusador. ² El Senyor li preguntà: «I tu, d'on vénis?» Ell respongué: «De fer voltes per la terra i recórrer-la.» ³ El Senyor li va dir: «¿T'has fixat en el meu servent Job? No hi ha cap home com ell en tota la terra: és íntegre i recte, em reverència i s'aparta del mal. M'has incitat a arruïnar-lo i no has aconseguit res: encara es manté ferm en la seua integritat.» ⁴ L'Acusador va contestar: «No és res, això de Job: per salvar la pell, l'home s'ho juga tot. ⁵ Però, només que alces la mà i toques la seua persona, et jure que et maleirà a la cara!» ⁶ Llavors el Senyor digué a l'Acusador: «El pose a les teues mans, però respecta-li la vida.» ⁷ L'Acusador es va retirar de la presència del Senyor i va afligir Job amb una úlcera maligna que l'afectà de cap a peus. ⁸ Job, assegut a la cendra, s'anava gratant amb un tros de terriça. ⁹ La seua dona li deia: «¿Encara et mantens ferm en la teua integritat? Maleeix Déu i mor d'una vegada!» ¹⁰ Job li va respondre: «Parles com qui no té enteniment. Acceptem els béns com un do de Déu, i no hem d'acceptar els mals?» Enmig de tot això, Job no va pecar amb cap paraula.

(Job 27:5b TNM) Fins que muiga, no renunciaré a la meua integritat!

(Proverbis 27:11) Sigues sensat, fill meu: el meu cor s'alegrarà i podré tapar la boca als qui m'ultratgen.

(Salm 97:10) Els qui estimen el Senyor detesten el mal. Ell guarda la vida dels fidels, els allibera de les mans dels injustos.

(Isaïes 48:17, 18) El Senyor, que t'allibera, el Sant d'Israel, et diu això: «Jo, el Senyor, sóc el teu Déu. Jo t'ensenyé el que et serà profitós i et guie pel camí que has de seguir. ¹⁸ Tant de bo hagueres fet cas del que jo mane! T'hauria cobert a riuades la pau, el benestar t'hauria inundat com les ones de la mar;

(Proverbis 27:11) Sigues sensat, fill meu: el meu cor s'alegrarà i podré tapar la boca als qui m'ultratgen.

LLIÇÓ 35

Com podem prendre bones decisions?

(Proverbis 2:3-6) fes venir la intel·ligència, crida la sensatesa; ⁴ desitja-les com el dinar, busca-les com un tresor. ⁵ Llavors sabràs venerar el Senyor, arribaràs a conèixer el que Déu vol, ⁶ perquè només el Senyor dóna saviesa, d'ell brollen coneixement i enteniment.

(Efesis 5:15, 16) Mireu, doncs, atentament, com vos heu de comportar: no sigueu insensats, sinó entenimentats. ¹⁶ Procureu de traure partit del moment present, perquè els temps que vivim són roïns.

(Hebreus 5:14) L'aliment sòlid, en canvi, és propi de gent adulta, que, gràcies a l'experiència, tenen els sentits aveats a destriar entre el bé i el mal.

(Romans 15:1) Nosaltres, els forts en la fe, hem d'ajudar els qui no ho són a portar les seues debilitats, sense buscar allò que ens plau.

(1 Corintis 10:23, 24) Alguns diuen: «Tot és permés.» Però sapieu que no tot convé. «Tot és permés», però no tot edifica. ²⁴ Que ningú no busque el propi interès, sinó el dels altres.

(Eclesiastés 7:16) No vulgues ser massa bo ni tornar-te massa savi: et podries destruir a tu mateix.

(Romans 14:1) Acolliu els qui són dèbils en la fe i no critiqueu els seus escrúpols.

(Romans 14:10) Tu, doncs, per què judiques el teu germà? I tu, per què el menysprees? Tots hem de comparèixer davant el tribunal de Déu.

LLIÇÓ 36

Sigues sempre honrat

(Proverbis 24:28) No declares sense raó contra un altre. ¿Han de ser enganyosos els teus llavis?

(Efesis 4:28) El qui robava, que deixi de robar; que procure treballar honestament amb les seues mans i així pugui donar al qui passa necessitat.

(Salm 44:22 [v. 21 TNM]) ¿és que Déu no se n'hauria adonat, ell que coneix els secrets del cor?

(Malaquies 3:16) Però llavors els qui creuen en el Senyor s'ho han parlat entre ells. El Senyor els ha escoltat i ha sentit què deien. Ha quedat escrit en un llibre, perquè davant del Senyor hi haguera constància dels qui creuen en ell i reverencien el seu nom.

(Hebreus 13:18) Pregueu per nosaltres: estem convençuts que la nostra consciència és recta, i en tota ocasió volem portar-nos com cal.

(Salm 34:13-17 [vv. 12-16 TNM]) Qui és l'home que estima la vida, que vol viure temps i fruit de benestar? ¹⁴ Guarda't la llengua del mal, que no diguen res de fals els teus llavis. ¹⁵ Aparta't del mal i fes el bé, busca la pau, procura aconseguir-la. ¹⁶ Els ulls del Senyor vetlen pels justos, els escolta quan criden auxili. ¹⁷ El Senyor es gira contra els

malfactors per esborrar de la terra el seu record.

LLIÇÓ 37

Què diu la Bíblia sobre el treball i els diners?

(Hebreus 13:5) Que l'amor als diners no inspire la vostra conducta; acontenteu-vos amb el que teniu, ja que Déu mateix ha dit: *No et deixaré, no t'abandonaré.*

(Fets 20:35) Sempre vos he mostrat que convé treballar així per no escandalitzar els dèbils, recordant les paraules de Jesús, el Senyor, quan digué: "Fa més feliç donar que rebre."

(Colossencs 3:23, 24) Siga quin siga el vostre treball, feu-lo de cor, pel Senyor i no pels hòmens, ²⁴ sabent que el Senyor vos donarà en recompensa l'herència del cel. L'amo a qui serviu és el Crist.

(1 Timoteu 6:6-8) I és cert que la pietat és un gran negoci, si un s'acontenta amb el que té! ⁷ Perquè hem vingut a aquest món sense res, i no ens en podem endur res. ⁸ Mentre tinguem, doncs, menjar i vestit, donem-nos per satisfets.

(Lluc 12:15-21) Llavors digué a la gent: «Estigueu alerta, gardeu-vos de tota

ambició de riquesa, perquè, encara que nade en l'abundància, la vida d'un home no prové dels seus béns.» ¹⁶ I els explicà una paràbola: «A un home ric, la terra li va donar molt. ¹⁷ Ell pensava: "Què faré, si no tinc on guardar la meua collita?" ¹⁸ I es va dir: "Ja ho sé, què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i els meus béns, ¹⁹ i em diré a mi mateix: Tens molts béns en reserva per a molts anys; reposa, menja, beu i diverteix-te." ²⁰ Però Déu li digué: "Insensat! Aquesta mateixa nit et reclamaran la vida, i tot això que has acumulat, de qui serà?" ²¹ Així passa amb el qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric davant de Déu.»

(Proverbis 10:22) La benedicció del Senyor dóna riquesa: de res no serveixen els nostres esforços.

(1 Timoteu 6:10) Perquè l'amor als diners és l'arrel de tots els mals. Per haver-s'hi llançat, alguns s'han desviat de la fe i ells mateixos s'han clavat a l'ànima molts sofriments.

(Mateu 6:25-34) Per això vos dic: No vos preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com vos vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? ²⁶ Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no ells? ²⁷ ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforce, pot allargar un sol instant la seua vida? ²⁸ I del vestit, per què vos en preocupeu? Fixeu-vos com crei-

xen les flors del camp: no treballen ni filen, ²⁹ però vos assegure que ni Salomó, amb tota la seua magnificència, no anava vestit com cap d'elles. ³⁰ I si l'herba del camp, que hui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe? ³¹ Per tant, no vos preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com vos vestireu. ³² Tot això, els pagans ho busquen amb desfici, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat. ³³ Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això vos ho donarà de més a més. ³⁴ No vos preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.

LLIÇÓ 38

Valora el regal de la vida

(Fets 14:17) tot i això, mai no deixà de donar testimoni d'ell mateix amb els seus favors, concedint-vos del cel pluges i fertilitat i omplint d'aliment i d'alegria els vostres cors.

(Mateu 10:29-31) ¿No es venen dos ocells per pocs diners? Doncs ni un no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. ³⁰ I pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells, vos té comptats. ³¹ Per

tant, no tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells.

(Romans 12:1, 2) Germans, per la misericòrdia que Déu ens té, vos exhorta a oferir-vos vosaltres mateixos com una víctima viva, santa i agradable a Déu: aquest ha de ser el vostre culte veritable. ² No vos emmotleu al món present; deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable a ell i perfecte.

(Proverbis 22:3) L'astut veu venir la malvestat i busca refugi, però l'incaut continua avant i ho paga car.

(Salm 139:13-17) Tu has creat el meu interior, m'has teixit en les entranyes de la mare. ¹⁴ Et done gràcies perquè m'has fet tan admirable, les teues obres són meravelloses: ho reconec amb tota l'ànima. ¹⁵ Res del meu cos no et passava per alt quan jo m'anava fent secretament, com un brodat en el fons de la terra. ¹⁶ Els teus ulls em veien abans d'estar format, i els anys que em destinaves eren tots escrits en el teu llibre, abans que n'existira només un. ¹⁷ Déu meu, com podria ponderar els teus designis? Com podria comptar-los d'un a un?

(Èxode 21:22, 23 TNM) Si uns hòmens que estan barallant-se fan mal a una dona embarassada i ella dona a llum prematurament però no mor ningú, el culpable ha de pagar el que l'espòs de la dona li exigisca pels danys ocasionats. Ha de pagar segons el que

decidisquen els jutges. ²³ Però, si algú mor, has de donar vida per vida,

(Isaïes 41:10) No tingues por, que jo sóc amb tu. No passes ànsia, que jo sóc el teu Déu. Jo et done força i t'ajude, et sostinc amb la meua dreta bondadosa.

bon tracte i donen proves de la més gran dolcesa amb tots.

LLIÇÓ 39

El punt de vista de Déu sobre la sang

(Gènesi 9:4) Però no mengeu la carn amb la seua vida, és a dir, amb la seua sang.

(Levític 17:10) Si un israelita o un immigrant que resideix entre vosaltres menjava sang de qualsevol animal, jo em posaria contra ell i l'exclouria del seu poble.

(Fets 15:28, 29 TNM) Perquè a l'esperit sant i a nosaltres ens ha paregut bé no afegir-vos més càrregues a part d'estes coses necessàries: ²⁹ que vos abstingueu de coses sacrificades a ídols, de sang, d'animals estrangulats i d'immoralitat sexual. Si eviteu per complet estes coses, vos anirà bé. Que tingueu salut!

(Titus 3:2) Que no insulten ningú ni es fiquen en baralles, que siguem gent de

LLIÇÓ 40

Com podem mantindre'ns nets a la vista de Déu?

(Colossencs 3:8) però ara desfeu-vos de tot allò que siga ira, enfuriment, malícia, injúries, paraules deshonestes.

(Isaïes 41:13) Perquè jo, el Senyor, sóc el teu Déu; et done la mà i et dic: "No tingues por, sóc jo qui t'ajuda!"

(Èxode 19:10) el Senyor li digué: «Vés a trobar el poble. Purifica'ls hui i demà i que es llaven també els vestits.

(Èxode 30:17-19) El Senyor va parlar a Moisès. Li digué: ¹⁸ «Per a les ablucions, fes una pica de bronze amb el seu sòcol també de bronze; col·loca-la entre la tenda del trobament i l'altar i ompli-la d'aigua. ¹⁹ Aaron i els seus fills s'hi llavaran les mans i els peus.

(Mateu 22:37-39) Jesús li digué: «*Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament.* ³⁸ Aquest manament és el més gran i el primer. ³⁹ El segon li és semblant: *Estima els altres com a tu mateix.*

(Filipencs 4:13) Em veig capaç de tot gràcies a aquell que em fa fort.

(Colossencs 3:5) Feu morir, doncs, allò que en vosaltres és terrenal: immoralitat, impuresa, passions, mals desigs i l'amor als diners, que és una idolatria.

(Mateu 5:29, 30 TNM) Per això, si el teu ull dret t'està fent entropessar, arranca-te'l i llança'l lluny de tu. Val més que perdes un dels teus membres que no que tot el teu cos siga llançat a la Gehenna. ³⁰ Igualment, si la teua mà dreta t'està fent entropessar, talla-te-la i llança-la lluny. Val més que perdes un dels teus membres que no que tot el teu cos vaja a parar a la Gehenna.

(Salm 103:13, 14) Com un pare s'apiada dels seus fills, el Senyor s'apiada dels fidels, ¹⁴ perquè sap de quin fang ens va formar i es recorda que som pols.

LLIÇÓ 41

Què diu la Bíblia sobre el sexe?

(Hebreus 13:4) Que tots honoren el matrimoni i guarden immaculada la vida conjugal: Déu judicarà els immorals i els adúlter.

(Gènesi 39:1-12) Els ismaelites que es van endur Josep a Egipte el vengueren

a un egipci anomenat Putifar, home de confiança del faraó i cap de la guàrdia reial. ² El Senyor era amb Josep: tot allò que ell empenia prosperava. Josep vivia a casa del seu amo egipci. ³ L'amo s'adonà que el Senyor era amb Josep i que feia prosperar tot allò que empenia. ⁴ Josep gaudia del favor de Putifar, que el va incorporar al seu servici i li confià l'administració de sa casa i de tots els seus béns. ⁵ Des d'aquell moment, el Senyor va beneir la casa de l'egipci per amor de Josep. La benedicció del Senyor s'estenia sobre tots els seus béns, tant a casa com als camps. ⁶ Putifar ho va confiar tot a Josep: tenint-lo a ell, Putifar ja no es preocupava de res més, llevat de l'aliment que prenia. Josep era un jove ben plantat, que feia goig de veure. ⁷ Passat un cert temps, la dona del seu amo va posar els ulls en ell i li va fer aquesta proposta: «Vine al llit amb mi.» ⁸ Però ell s'hi va negar i digué a la dona del seu amo: «El meu amo, tenint-me a mi, no es preocupa de res de sa casa i m'ha confiat l'administració dels seus béns. ⁹ En aquesta casa, ningú no té més autoritat que jo. No m'ha prohibit res, llevat de tu, que ets la seua esposa. Com podria jo cometre una acció tan malvada i pecar contra Déu?» ¹⁰ I, per més que ella insistia dia rere dia, Josep no li feia cas i es negava a dormir amb ella. ¹¹ Un dia Josep va entrar a casa a fer la seua faena, quan tots els servents eren fora. ¹² La dona el va agafar pel mantell dient-li: «Vine al llit amb mi!» Josep li deixà el mantell a les mans, s'escapà i va eixir de la casa.

(1 Corintis 6:18) Fugiu de la immoralitat! Qualsevol dels pecats que comet l'home són exteriors al seu cos, però el qui porta una vida immoral pecca contra el seu propi cos.

(Filipencs 4:8) Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, pur, amable, lloable, tot allò que siga virtuós i digne d'elogi.

(Proverbis 7:7-27) vaig veure, entre jove-nalla inexperta, un jovenet mancat de senderi. ⁸ Travessava el carrer, prop del cantó, i de dret enfilava la casa d'una dona. ⁹ Era hora foscant, quan mor el dia i davallen nit i tenebra. ¹⁰ Veig que la dona va a trobar-lo, amb parament de prostituta i l'engany al cor; ¹¹ és una dona bulliciosa i insolent, que mai no para a casa: ¹² ara a la plaça, ara al carrer, a cada cantó està a l'aguait. ¹³ Abraça el jove, el besa i li diu, descarada: ¹⁴ «Tinc a punt un convit sagrat: hui he complit una promesa; ¹⁵ per això t'he eixit al pas, et volia conèixer i finalment ara et trobe. ¹⁶ He guarnit el divan amb robes vistoses, amb teles fines i virolades d'Egipte; ¹⁷ he perfumat el llit amb mirra, amb àloe i cinnamom. ¹⁸ Vine, fem l'amor fins al matí, embriaguem-nos de carícies; ¹⁹ el meu home no és a casa, és lluny, ha eixit de viatge; ²⁰ s'ha endut la bossa dels diners i no torna fins a mitjan mes.» ²¹ A força d'afalacs se'l guanya, el conquista amb paraules seductores: ²² d'una revolada, ell se'n va darrere d'ella, com un bou portat a l'escorxador, com un cérvol atrapat a la trampa ²³ mentre espera el dard

que el remate, com l'ocell que va de cap al filat sense saber que s'hi juga la vida. ²⁴ I ara, fills meus, escolteu-me, estigueu atents a les meues paraules: ²⁵ no vos perdeu darrere d'ella, no vos extravieu pels seus camins; ²⁶ són innombrables els qui ha fet caure, les seues víctimes no es poden comptar. ²⁷ La seua casa encamina al sepulcre, porta de dret al domini de la mort.

(1 Corintis 6:9-11) ¿No sabeu que els injustos no posseiran en herència el Regne de Déu? No vos feu il·lusions! Ni els qui porten una vida immoral, ni els idòlatres, ni els adúlter, ni els pervertits, ni els qui tenen relacions sexuals amb altres hòmens, ¹⁰ ni els qui roben, ni els usurers, ni els embriacs, ni els calumniadors, ni els lladres no posseiran en herència el Regne de Déu. ¹¹ Alguns de vosaltres éreu d'aqueixos, però ara heu estat rentats, heu estat santificats i heu estat fets justos en el nom de Jesucrist, el Senyor, i gràcies a l'Esperit del nostre Déu.

(Salm 19:9 [v. 8 TNM]) Els preceptes del Senyor són planers, omplinen el cor de goig; els manaments del Senyor són transparents, il·luminen els ulls.

(Salm 19:12 [v. 11 TNM]) El teu servent hi troba la claror, és molt profitós d'observar-los.

LLIÇÓ 42

Què diu la Bíblia sobre estar casat i estar fadrí?

(1 Corintis 7:32, 33) Jo voldria que visquéreu sense deficiència. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de complaure'l. ³³ En canvi, el casat s'ha d'ocupar de les coses del món i mirar de complaure la muller,

(1 Corintis 7:38) Per tant, qui es casa amb la seua promesa, fa bé; i qui no s'hi casa, fa millor.

(Mateu 4:23) Jesús recorria tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i curant entre el poble malalties i tares de tota classe.

(Mateu 19:4-6) Jesús els va dir: «¿No heu llegit en l'Escriptura que el Creador, des del principi, *els va fer home i dona?*»
⁵ I digué encara: «*Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seua dona, i els dos formen una sola carn.*»
⁶ Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn. Allò que Déu ha unit, que l'home no ho separe.»

(Mateu 19:9) I jo vos dic que el qui es divorcia de la seua dona, llevat del cas d'una relació il·legítima, i es casa amb una altra, comet adulteri.

(1 Corintis 7:39) La muller està lligada al marit mentre ell és viu; però si el marit mor, queda lliure de casar-se amb qui

vulga, sempre que siga amb un cristià.

(2 Corintis 6:14) No vos lligueu al jou dels infidels. Com poden anar juntes la justícia i la maldat? Què tenen en comú la llum i la tenebra?

(Malaquies 2:13, 14) Però, a més a més, encara feu això altre: cobriu de llàgrimes l'altar del Senyor, plorant i gemegant, perquè ell no mira les vostres ofrenes ni les accepta amb benvolença de les vostres mans. ¹⁴ I pregunteu: «Per què és així?» Doncs bé: perquè el Senyor va ser testimoni del teu compromís entre tu i la dona de quan eres jove, però tu li has estat infidel, tot i que ella era la teua companya, la dona amb qui t'havies compromès.

(Malaquies 2:16) No vull que ningú abandone la muller. Ho dic jo, el Senyor Déu d'Israel. Els qui ho han fet han cobert de violència el seu mantell matrimonial. Vos ho dic jo, el Senyor de l'univers. Repenseu-vos-hi, doncs, i no sigueu deslleials.

(Hebreus 13:4) Que tots honoren el matrimoni i guarden immaculada la vida conjugal: Déu judicarà els immorals i els adúlter.

(Titus 3:1) Recorda a tots que s'han de sotmetre a les autoritats i als governants i que els han d'obeir. Que estiguen sempre disposats a fer el bé.

LLIÇÓ 43

Com haurien de vore els cristians l'alcohol?

(Romans 14:21) és bo no menjar carn ni beure vi, si el teu germà se n'ha d'escandalitzar.

(1 Corintis 10:23, 24) Alguns diuen: «Tot és permès.» Però sapieu que no tot convé. «Tot és permès», però no tot edifica. ²⁴ Que ningú no busque el propi interès, sinó el dels altres.

(Joan 2:1-11) El tercer dia es van celebrar unes bodes a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. ² També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles. ³ Quan el vi s'acabava, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» ⁴ Jesús li respon: «Dona, i jo què hi tinc a veure? Encara no ha arribat la meua hora.» ⁵ Sa mare diu als servidors: «Feu tot allò que ell vos diga.» ⁶ Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Tenien una cabuda d'uns cent litres cada una. ⁷ Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques. Ells les ompliren fins a dalt.» ⁸ Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servici.» Ells li'n portaren. ⁹ El cap de servici tastà aquella aigua convertida en vi. Ell no sabia d'on venia, però els servidors sí que ho sabien, perquè ells mateixos l'havien treta. El cap de servici crida el

nuvi ¹⁰ i li diu: «Tots serveixen primer els millors vins i, quan els convidats han begut molt, serveix els més ordinaris. Però tu has guardat fins ara el vi millor.» ¹¹ Així va començar Jesús els seus senyals prodigiosos a Canà de Galilea. Així manifestà la seua glòria, i els seus deixebles van creure en ell.

(Proverbis 22:3) L'astut veu venir la malvestat i busca refugi, però l'incaut continua avant i ho paga car.

(Romans 13:13) Com pertoca a ple dia, comportem-nos dignament, sense orgies ni borratxeres, sense luxúries ni excessos, sense baralles ni enveges.

(1 Corintis 10:31, 32) Per tant, tant si mengeu com si beveu, com si feu una altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. ³² Però no sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu.

(Osees 4:11 TNM) La prostitució, el vi i el vi nou lleven les ganes de fer el que està bé.

(Osees 4:18 TNM) Quan s'acaben la cervesa, s'entreguen a la immoralitat sexual. I els seus governants estan enamorats de la deshonra.

(Proverbis 11:2) L'arrogància provoca menyspreu; la saviesa es troba en la humilitat.

(1 Corintis 6:10, 11) ni els qui roben, ni els usurers, ni els embriacs, ni els calumniadors, ni els lladres no posseiran en herència el Regne de Déu. ¹¹ Alguns

de vosaltres éreu d'aqueixos, però ara heu estat rentats, heu estat santificats i heu estat fets justos en el nom de Jesucrist, el Senyor, i gràcies a l'Esperit del nostre Déu.

(Mateu 5:30 TNM) Igualment, si la teua mà dreta t'està fent entropessar, talla-te-la i llança-la lluny. Val més que perdes un dels teus membres que no que tot el teu cos vaja a parar a la Gehenna.

(1 Corintis 15:33) No vos deixeu enganyar: «Les males companyies corrompen els bons costums.»

LLIÇÓ 44

Agraden a Déu totes les celebracions?

(Jeremies 17:5) Això diu el Senyor: «Maleït l'home que confia en els hòmens i busca qui li faça de braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor!

(Efes 5:10) Sapieu reconèixer el que és agradable al Senyor.

(Gènesi 40:20-22) Efectivament, al cap de tres dies, el faraó celebrava el seu aniversari i va oferir un convit a tots els seus oficials. En presència de tots ells va decidir la sort del primer coper i la del primer pastisser. ²¹ Va restablir l'un en el seu càrrec de coper, perquè torna-

ra a ser qui li oferira la copa, ²² i va fer penjar el segon. Tot va passar d'acord amb la interpretació que Josep havia fet.

(Mateu 14:6-10) El dia del natalici d'Herodes, la filla d'Herodies va ballar davant dels convidats, i va agradar tant a Herodes ⁷ que aquest es comprometé amb jurament a donar-li el que demanara. ⁸ Ella, instigada per sa mare, digué: «Dóna'm ací mateix, en una plata, el cap de Joan Baptista.» ⁹ El rei es va entristir, però a causa del jurament que havia fet davant dels convidats manà que li'l donaren, ¹⁰ i va fer decapitar Joan a la presó.

(Èxode 32:1-8) El poble, veient que Moisés tardava a baixar de la muntanya, es va reunir al voltant d'Aaron i li digué: «Fes-nos uns déus que vagen davant de nosaltres, perquè d'aquest Moisés que ens ha tret del país d'Egipte no sabem què se n'ha fet.» ² Aaron els respongué: «Lleveu les arracades d'or de les orelles de les vostres dones, dels vostres fills i de les vostres filles i porteu-me-les.» ³ Aleshores tot el poble es va llevar les arracades d'or de les orelles i les van portar a Aaron. ⁴ Ell va recollir l'or que li presentaven i en va fer un vedell de fosa, que modelà amb el cisell. Ells exclamaren: «Aquests són els teus déus, Israel, que t'han tret del país d'Egipte!» ⁵ Aaron, veient això, va erigir un altar davant l'estàtua i proclamà: «Demà serà dia de festa en honor del Senyor!» ⁶ L'endemà, doncs, el poble es va alçar de bon matí, oferí holocaustos i va immolar víctimes com

a sacrificis de comunió. Després es van asseure a menjar i beure, i en acabant s'alçaren per divertir-se. ⁷ El Senyor digué a Moisès: «Baixa de pressa, perquè el teu poble, que tu havies tret del país d'Egipte, s'ha pervertit. ⁸ De seguida s'han desviat del camí que jo els indicava. S'han fabricat un vedell de fosa i es prosternen davant d'ell, li ofereixen sacrificis i diuen: "Aquests són els teus déus, Israel, que t'han tret del país d'Egipte!"»

(Mateu 7:12) Feu als altres tot allò que voleu que ells vos facen; aquest és el resum de la Llei i els Profetes.

(Eclesiastés 8:15) Per aquest motiu celebre l'alegria, perquè per a l'home no hi ha res millor en aquesta vida que menjar, beure i estar content; això l'acompanyarà en el seu treball durant els dies que Déu li ha concedit de viure davall del sol.

(Gàlates 6:10) Així, doncs, ara que hi som a temps, fem el bé a tots els hòmens, però sobretot als qui formen la família dels creients.

LLIÇÓ 45

Què implica ser neutral?

(Miquees 4:3) Ell serà jutge entre moltes nacions, arbitrarà sobre pobles nom-

brosos i llunyans. Forjaran relles de les seues espases i corbelles de les seues llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra ni s'entrenaran mai més a fer la guerra.

(Romans 13:1) Que tots se sotmeten a les autoritats que tenen el poder, perquè tota autoritat ve de Déu, i les que de fet tenim han estat posades per ell.

(Romans 13:5-7) Per això, cal sotmetre's, no solament per por del càstig, sinó també per motius de consciència. ⁶ Igualment per aquesta raó, pagueu els impostos: els qui s'ocupen de recaptar-los són funcionaris al servei de Déu. ⁷ Doneu a cadascú allò que li deu: pagueu impostos i tributs als qui els recapten, reverencieu a qui pertoca, respecteu a qui heu de respectar.

(1 Pere 2:13, 14) Sotmeteu-vos, per amor del Senyor, a tota institució humana: a l'emperador com a sobirà, ¹⁴ i als governadors com a enviats d'ell per a castigar els malfactors i fer l'elogi dels qui es porten bé.

(Joan 17:16) Ells no són del món, com jo tampoc no en sóc.

(Fets 5:28, 29) «Vos vam prohibir severament ensenyar en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplit Jerusalem de la vostra doctrina i voleu que es gire contra nosaltres la sang d'aquest home.» ²⁹ Pere i els apòstols respongueren: «Cal obeir Déu abans que els hòmens.

(1 Joan 5:21) Fills meus, guardeu-vos dels ídols.

LLIÇÓ 46

Per què cal dedicar-se i batejar-se?

(Malaquies 3:16-18) Però llavors els qui creuen en el Senyor s'ho han parlat entre ells. El Senyor els ha escoltat i ha sentit què deien. Ha quedat escrit en un llibre, perquè davant del Senyor hi haguera constància dels qui creuen en ell i reverencien el seu nom. ¹⁷ El Senyor de l'univers diu: Seran meus el dia que ara prepare, els prendré com la meua hereetat preferida. Seré indulgent amb ells com un pare és indulgent amb el fill que li és fidel. ¹⁸ Llavors tornareu a veure la diferència entre justos i injustos, entre el qui és fidel a Déu i el qui no li és fidel.

(Marc 10:29, 30) Jesús digué: «Vos ho assegure: tot aquell que per mi i per l'evangeli haja deixat casa, germans, germanes, mare, pare, fills o camps, ³⁰ rebrà, ja en el temps present, cent vegades més de cases, germans, germanes, mares, fills, camps, i també persecucions, i, en el món futur, la vida eterna.

(1 Reis 18:21) Aleshores Elies s'acostà a tot el poble i va exclamar: «Fins quan anireu saltant, ara amb una crossa, ara amb una altra? Si el Senyor és Déu, seguïu-lo! Si ho és Baal, seguïu-lo a ell!» El poble no responia res.

(Lluc 16:13) Cap criat no pot servir dos senyors, perquè, si estima l'un, avorrirà l'altre, i si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu servir alhora Déu i el diner.

(Salm 104:14, 15) fas nàixer l'herba per al bestiar i les plantes que l'home conrea. I ell trau el pa de la terra ¹⁵ i el vi que li alegra el cor, l'oli amb què s'ungeix el front i el pa que li renova les forces.

(1 Joan 4:9, 10) L'amor de Déu s'ha manifestat enmig de nosaltres quan ha enviat al món el seu Fill únic perquè visquem gràcies a ell. ¹⁰ L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats.

(Deuteronomi 16:16, 17) Tres vegades l'any tots els hòmens aniran a presentar-se davant del Senyor, el teu Déu, en el lloc que ell haurà escollit: per la festa dels Àzims, per la festa de les Setmanes i per la festa dels Tabernacles. Que ningú no es presente davant del Senyor amb les mans buides, ¹⁷ sinó amb ofrenes proporcionades a la benedicció que hauràs rebut del Senyor, el teu Déu.

(Filipencs 3:8) Més encara, tot ho considere una pèrdua, comparat amb el bé suprem que és conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he avingut a perdre-ho tot i a considerar-ho escòria, a canvi de guanyar-lo a ell

LLIÇÓ 47

Estàs preparat per al baptisme?

(Fets 3:19) Ara, per tant, penediu-vos i convertiu-vos, perquè siguen esborrats els vostres pecats.

(Salm 103:13, 14) Com un pare s'apiada dels seus fills, el Senyor s'apiada dels fidels, ¹⁴ perquè sap de quin fang ens va formar i es recorda que som pols.

(Romans 8:38, 39) N'estic cert: ni la mort ni la vida, ni els àngels ni les potències, ni el present ni el futur, ni els poders, ³⁹ ni el món de dalt ni el de baix, ni res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre.

(Romans 12:2 TNM) I deixeu d'emmotllar-vos a este sistema; més bé, transformeu-vos renovant la ment, per a que comproveu per vosaltres mateixos quina és la bona, agradable i perfecta voluntat de Déu.

(Proverbis 29:25) Tenir por d'un altre home és una trampa, però el qui confia en el Senyor està segur.

(2 Timoteu 1:7) Déu no ens ha donat un esperit de covardia, sinó un esperit de fortalesa, d'amor i d'enteniment.

(Isaïes 41:10) No tingues por, que jo sóc amb tu. No passes ànsia, que jo sóc el

teu Déu. Jo et done força i t'ajude, et sostinc amb la meua dreta bondadosa.

(Isaïes 41:13) Perquè jo, el Senyor, sóc el teu Déu; et done la mà i et dic: "No tingues por, sóc jo qui t'ajuda!"

(Salm 40:6 [v. 5 TNM]) Com has pensat en nosaltres, Déu incomparable! Quantes meravelles has fet, Senyor, Déu meu! Si em proposava d'explicar-les, no les podria ni comptar.

REPÀS DE LA SECCIÓ 3

(Proverbis 27:11) Sigues sensat, fill meu: el meu cor s'alegrarà i podré tapar la boca als qui m'ultratgen.

(Mateu 6:33) Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això vos ho donarà de més a més.

(Fets 15:29 TNM) que vos abstingueu de coses sacrificades a ídols, de sang, d'animals estrangulats i d'immoralitat sexual. Si eviteu per complet estes coses, vos anirà bé. Que tingueu salut!

(2 Corintis 7:1) Tenint, doncs, aquestes promeses, estimats meus, purifiquem-nos de tot allò que pot tacar el cos i l'esperit i arribem a ser plenament sants, reverenciant Déu.

(1 Corintis 6:9, 10) ¿No sabeu que els injustos no posseiran en herència el Regne de Déu? No vos feu il·lusions! Ni els qui porten una vida immoral, ni els idòlatres, ni els adúlter, ni els pervertits, ni els qui tenen relacions sexuals amb altres hòmens, ¹⁰ ni els qui roben, ni els usurers, ni els embriacs, ni els calumniadors, ni els lladres no posseiran en herència el Regne de Déu.

(Mateu 19:4-6) Jesús els va dir: «¿No heu llegit en l'Esriptura que el Creador, des del principi, *els va fer home i dona?*»
⁵ I digué encara: «*Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seua dona, i els dos formen una sola carn.*
⁶ Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn. Allò que Déu ha unit, que l'home no ho separe.»

(Mateu 19:9) I jo vos dic que el qui es divorcia de la seua dona, llevat del cas d'una relació il·legítima, i es casa amb una altra, comet adulteri.

(Joan 17:16) Ells no són del món, com jo tampoc no en sóc.

(Fets 5:29) Pere i els apòstols respongueren: «Cal obeir Déu abans que els hòmens.

(Marc 12:30) *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament i amb tota la força.*

LLIÇÓ 48

Tria bé els teus amics

(Jaume 4:4) Adúlter! ¿No sabeu que l'amistat amb el món és enemistat amb Déu? El qui vol ser amic del món es torna enemic de Déu.

(1 Corintis 15:33) No vos deixeu enganyar: «Les males companyies corrompen els bons costums.»

(Salm 119:63) M'unisc a tots els fidels, als qui guarden els teus preceptes.

(1 Samuel 18:1) Després d'aquella conversa entre David i Saül, Jonatan va sentir una simpatia profundíssima per David i començà d'estimar-se'l com a si mateix.

(Romans 1:11, 12) Desitge vivament visitar-vos per comunicar-vos alguns dons de l'Esperit; així sereu enfortits, ¹² o, més ben dit, quan siga enmig vostre ens confortarà la fe que tenim en comú vosaltres i jo.

(Proverbis 18:24) Hi ha amics que porten la ruïna; amic hi ha, més unit que un germà.

(Proverbis 27:17 nota) *Com el ferro s'esmola amb el ferro, també l'home s'a-*

fila pel contacte amb els altres hòmens.

(Filipencs 2:4) Que no mire cadascú per ell, sinó que procure sobretot pels altres.

LLIÇÓ 49

Com pots tindre una família feliç (Part 1)

(Efesis 5:23) perquè el marit és cap de la seua muller, igual que el Crist és cap i salvador de l'Església, que és el seu cos.

(1 Pere 3:7) També vosaltres, marits, sapieu conviure amb les vostres mullers tenint en compte que la seua naturalesa és més delicada; tracteu-les amb respecte, perquè són hereves amb vosaltres de la gràcia de la vida. Així res no destorbarà les vostres pregàries.

(Colossencs 3:12) Revestiu-vos, doncs, dels sentiments que pertoqueu a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió entranyable, de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència;

(1 Pere 3:1, 2) Vosaltres, mullers, estigueu sotmeses als vostres marits. Així, fins i tot si alguns refusen de creure en la Paraula, seran guanyats, sense paraules, per la vostra manera de viure, ² quan es fixen en el vostre comportament respectuós i cast.

(1 Pere 3:3-5) No busqueu d'adornar-vos per fora amb pentinats complicats, joies d'or i vestits elegants; ⁴ busqueu més bé aquella disposició amagada en el cor que és l'ornament incorruptible d'un esperit dolç i seré. Això sí que té valor als ulls de Déu. ⁵ Així s'adornaven en altre temps les dones santes, que confiaven en Déu i vivien sotmeses als seus marits,

(1 Corintis 10:24) Que ningú no busque el propi interès, sinó el dels altres.

(Colossencs 3:13) suporteu-vos els uns als altres, i si algú tinguera res contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor vos ha perdonat: perdoneu també vosaltres.

(Romans 12:10) Estimeu-vos afectuosament com a germans, avanceu-vos a honorar-vos els uns als altres.

LLIÇÓ 50

Com pots tindre una família feliç? (Part 2)

(Efesis 6:4) Pares, no irriteu els vostres fills: eduqueu-los i instruïu-los tal com faria el Senyor.

(Colossencs 3:20) Fills, obeïu en tot els vostres pares, perquè això agrada al Senyor.

(Jaume 1:19, 20) Germans meus estimats, vosaltres ja sabeu moltes coses, però heu de ser promptes a escoltar i lents a parlar o a irritar-vos. ²⁰ L'home que està irritat no obra segons la justícia de Déu.

(2 Timoteu 3:1) Ja saps que en els darrers dies vindran temps difícils.

(2 Timoteu 3:13) Per la seua banda, els hòmens roïns i impostors aniran de mal en pitjor, alhora enganyant i enganyant-se.

(Proverbis 1:8) Fill meu, fes cas del mestratge del pare, no rebutges la instrucció de la mare:

(Deuteronomi 6:6, 7) Grava en el teu cor les paraules dels manaments que hui et done. ⁷ Inculca-les als teus fills; parla'n a casa i tot fent camí, quan et gites i quan t'alces.

LLIÇÓ 51

Com pots parlar d'una manera que agrade a Jehovà?

(Jaume 1:26) Si algú es té per religiós, però no domina la llengua, s'enganya a ell mateix: la seua religió és buida.

(Efesis 4:29) Que de la vostra boca no isquen mai paraules roïnes, sinó tan sols aquella paraula que servisca per a edificar els altres en allò que convinga i faça bé als qui l'escolten.

(Proverbis 16:28) El xafarder promou discòrdies, el qui difama provoca enemistats.

(Gàlates 5:22, 23) En canvi, els fruits de l'Esperit són: amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, ²³ dolcesa i domini d'un mateix. La Llei no és contrària a res d'això.

(1 Corintis 15:33) No vos deixeu enganyar: «Les males companyies corrompen els bons costums.»

(Eclesiastés 3:1) Tot té el seu moment, davall del cel hi ha un temps per a cada cosa.

(Eclesiastés 3:7) Un temps d'esgarrar i un temps de cosir, un temps de callar i un temps de parlar.

(Eclesiastés 7:16) No vulgues ser massa bo ni tornar-te massa savi: et podries destruir a tu mateix.

(Eclesiastés 7:21, 22) No pares atenció a tot el que la gent diu, i no hauràs de sentir com el teu servent malparla de tu, ²² que prou bé saps quantes vegades també tu has malparlat dels altres!

(Efesis 4:31, 32) Llanceu lluny de vosaltres l'amargor, l'enfuriment, la ira, els crits, les injúries i tota classe de maldat. ³² Sigueu bondadosos i afectuosos els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu vos ha perdonat en Crist.

(Mateu 17:5) Encara parlava, quan els cobrí un núvol lluminós, i una veu digué des del núvol: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.»

LLIÇÓ 52

Per què és important la manera de vestir-nos i arreglar-nos?

(Romans 15:1, 2) Nosaltres, els forts en la fe, hem d'ajudar els qui no ho són a portar les seues debilitats, sense buscar allò que ens plau. ² Més bé, que

cadascú mire de complaure els altres i procure el bé d'ells, per tal d'edificar la comunitat.

(Salm 47:3 [v. 2 *TNM*]) El Senyor és l'Altíssim, el temible, el gran rei de tota la terra.

(1 Corintis 10:24) Que ningú no busque el propi interès, sinó el dels altres.

(1 Timoteu 2:9, 10) Igualment, desitge que les dones es presenten amb decència, que s'arreglen amb dignitat i discreció, no amb pentinats complicats, ni amb joies d'or o perles o vestits luxosos,¹⁰ sinó amb bones obres, com pertoca a dones que s'han compromés a donar culte a Déu.

(Deuteronomi 22:5) Una dona no ha de portar vestits d'home, ni un home vestits de dona: el Senyor, el teu Déu, testa els qui es comporten així.

(1 Corintis 10:32, 33) Però no sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu.³³ Feu com jo, que procure complaure'ls tots en tot, no buscant el meu propi bé, sinó el bé de tots, perquè se salven.

(1 Joan 2:15, 16) No estimeu el món ni res d'allò que hi pertany. Si algú estimara el món, no tindria l'amor del Pare.¹⁶ Perquè allò que pertany al món són els desigs carnals, l'afany de posseir, les ostentacions. Tot això no ve del Pare, sinó del món.

LLIÇÓ 53

Tria la classe d'entreteniment que li agrada a Jehovà

(Salm 11:5) examina els justos i els injustos, i abomina els qui volen violències.

(Efesis 5:15, 16) Mireu, doncs, atentament, com vos heu de comportar: no sigueu insensats, sinó entenimentats.¹⁶ Procureu de traure partit del moment present, perquè els temps que vivim són roïns.

(Romans 12:9) Que l'amor no siga fingit. Fugiu del mal, abraceu-vos al bé.

(Proverbis 6:16, 17) Sis coses odia el Senyor i en detesta igualment una setena:¹⁷ ulls altius, llengua mentidera, mans tacades de sang innocent,

(Gàlates 5:19-21) Les conseqüències dels desigs terrenals són prou clares: relacions il·legítimes, impuresa, llibertinatge,²⁰ idolatria, bruixeria, enemistats, discòrdies, gelosies, enfuriments, rivalitats, divisions, sectarismes,²¹ enveges, borratxeres, orgies i coses semblants. Ja vos vaig advertir, i vos advertisc encara, que els qui obren així no posseiran en herència el Regne de Déu.

(Filipencs 1:10) perquè sapieu discernir allò que més convé. Així arribareu purs

i sense entropessos al dia que Crist ha de venir,

(Eclesiastés 8:15) Per aquest motiu celebre l'alegria, perquè per a l'home no hi ha res millor en aquesta vida que menjar, beure i estar content; això l'acompanyarà en el seu treball durant els dies que Déu li ha concedit de viure davall del sol.

(Filipencs 4:8) Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, pur, amable, lloable, tot allò que siga virtuós i digne d'elogi.

LLIÇÓ 54

El paper del «servent fidel i sensat»

(Mateu 24:45) ¿Qui és el servent fidel i sensat a qui l'amo ha confiat la gent de sa casa perquè els done l'aliment al temps degut?

(1 Corintis 14:33) ja que Déu no és un Déu de desorde, sinó de pau. Com és costum en totes les esglésies del poble sant,

(1 Corintis 14:40) Però que tot es faci amb dignitat i amb orde.

(Fets 8:14) Quan els apòstols que eren a Jerusalem van saber que Samaria

havia acollit la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan.

(Fets 8:25) Pere i Joan, després d'haver donat testimoni i de proclamar la paraula del Senyor, se'n van tornar a Jerusalem, anunciant la bona nova a molts pobles de Samaria.

(Marc 13:10) cal que, abans de la fi, la bona nova de l'evangelí siga anunciada a tots els pobles.

(Fets 15:1, 2) Llavors alguns van baixar de Judea a Antioquia i adoctrinaven així els germans: «Si no vos feu circumcidar d'acord amb la Llei de Moisès, no vos podeu salvar.» ² Com que això va provocar un conflicte i una discussió gens insignificant de Pau i Bernabé amb aquells, els germans van decidir que Pau i Bernabé, amb alguns més, pujaren a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els qui presidien la comunitat.

(Fets 15:12-18) Tota l'assemblea va callar i sentien explicar a Pau i Bernabé els senyals i prodigis que Déu havia fet per mitjà d'ells entre els pagans. ¹³ Quan hagueren acabat de parlar, Jaume prengué la paraula i va dir: «Germans, escolteu-me: ¹⁴ Simeó ha exposat com, des del començament, Déu mirà d'escollir-se d'entre les nacions paganes un poble que porta el seu nom. ¹⁵ Això concorda amb les paraules dels profetes que hi ha en l'Esclat: ¹⁶ Després d'això tornaré per reconstruir la cabanya de David que havia caigut. En reconstruiré les ruïnes i la redreçaré, ¹⁷ a fi que em busquen

a mi, el Senyor, la resta d'hòmens i totes les nacions que porten el meu nom. Ho diu el Senyor, ¹⁸ que fa conèixer aquestes coses des de sempre.

(Fets 15:23-29) Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els qui presideixen la comunitat de Jerusalem, germans vostres, saluden els germans no-jueus d'Antioquia, Síria i Cilícia. ²⁴ Hem sabut que alguns de nosaltres han vingut, sense cap encàrrec nostre, a pertorbar-vos amb les seues opinions i a trasbalsar els vostres esperits. ²⁵ Per això hem decidit unànimement elegir uns representants nostres per enviar-vos-els juntament amb els nostres estimats Bernabé i Pau, ²⁶ que han dedicat la seua vida a la causa del nom de nostre Senyor Jesucrist. ²⁷ Vos enviem, doncs, Judes i Siles, que vos exposaran de paraula això mateix que vos diem per escrit. ²⁸ L'Esperit Sant i nosaltres hem decidit no imposar-vos cap més càrrega que aquestes indispensables: ²⁹ absteniu-vos de la carn sacrificada als ídols, de menjar sang, de menjar animals ofegats i de les relacions sexuals il·legítimes. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Vos desitgem que estigueu bé.»

(Fets 15:30, 31) Ells, una vegada acomiadats, baixaren a Antioquia i van reunir l'assemblea per donar-los la carta. ³¹ La seua lectura els va alegrar i encoratjar.

(Fets 16:4, 5) Quan passaven per les diverses ciutats, comunicaven les normes decretades pels apòstols i els qui presidien la comunitat de Jerusa-

lem. ⁵ Les esglésies s'enfortien en la fe i creixien més i més cada dia.

(2 Timoteu 3:16) Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir i educar en el bé,

(Jaume 1:5) Si a algun de vosaltres li falta saviesa, que la demane a Déu, i Déu, que dóna generosament a tots, sense retraure res, li la concedirà.

(2 Tessalonicencs 3:1) Finalment, germans, pregueu per nosaltres, perquè la paraula del Senyor es difonga i siga glorificada, tal com ho és enmig de vosaltres,

LLIÇÓ 55

Dona suport a la teua congregació

(Jaume 1:27) La religió pura i sense taca als ulls de Déu Pare consisteix en això: ajudar els orfes i les viudes en les seues necessitats i guardar-se net de la malícia del món.

(2 Corintis 9:7) Que cadascú done allò que de cor ha decidit, no de mala gana ni per força, perquè *Déu estima el qui dóna amb alegria.*

(1 Corintis 16:2) Cada diumenge, que cadascú pose a part el que haja pogut

estalviar, i així, quan jo vinga, les col·lectes ja estaran fetes.

(Lluc 21:1-4) Llavors Jesús alçà la vista i veié gent rica que tirava les seues ofrenes a la sala del tresor. ² Va veure també una viuda molt pobra que hi tirava dos monedetes de coure, ³ i digué: «Vos assegure amb tota veritat que aquesta viuda pobra ha tirat més que tots els altres. ⁴ Tots aquests han donat d'allò que els sobrava; ella, en canvi, ha donat d'allò que necessitava, tot el que tenia per a viure.»

(2 Cròniques 34:9-11) Ells anaren a trobar el gran sacerdot Hilquià perquè recomptara els diners de les ofrenes del temple de Déu, tot allò que els levites guardians del cancell havien recollit de les tribus de Manassés, d'Efraïm i de tota la resta d'Israel, com també de tot Judà i Benjamí i de la població de Jerusalem. ¹⁰ I ho van donar als mestres d'obres encarregats de l'edifici del temple del Senyor, perquè ells mateixos, que treballaven en les obres de reparació i consolidació del temple del Senyor, en pagaren les despeses. ¹¹ També van donar diners als fusters i als manobres perquè compraren els carreus per al mur i la fusta per a refer els encaixos i els embigats que els reis de Judà havien fet malbé.

(1 Timoteu 3:1-13 TNM) Esta declaració és digna de confiança: si un home està esforçant-se per ser superintendent, desitja una obra molt bona. ² Per tant, el superintendent ha de ser irreprotxable, marit d'una sola muller i mo-

derat en els hàbits; ha de tindre bon juí, ser ordenat i hospitalari, i estar capacitat per a ensenyar. ³ No ha de ser borratxo ni violent, sinó raonable. No ha de ser conflictiu ni estimar els diners. ⁴ Ha de ser un home que dirigisca bé la seua família i que tinga els seus fills en subjecció a ell amb tota serietat ⁵ (perquè, si un home no sap dirigir la seua pròpia família, com cuidarà de la congregació de Déu?). ⁶ No ha de ser un home acabat de convertir, per a que no s'ompliga d'orgull i reba la mateixa condemna que va rebre el Diable. ⁷ A més, ha de tindre una bona reputació entre la gent de fora, per a que no se li puga reprotxar res i no caiga en una trampa del Diable. ⁸ Igualment, els servents ministerials han de ser seriosos; no han de ser de llengua doble ni beure molt de vi ni cobdiciar guanys deshonestos, ⁹ sinó que han d'aferrar-se al secret sagrat de la fe amb una consciència neta. ¹⁰ A més, que primer es pose a prova la seua capacitat; llavors, a l'estar lliures d'acusació, que servisquen com a ministres. ¹¹ Les dones, igualment, han de ser serioses i no calumniadores. Han de ser moderades en els seus hàbits i fidels en totes les coses. ¹² Que els servents ministerials siguen marits d'una sola muller i dirigisquen bé els seus fills i les seues pròpies famílies. ¹³ Perquè els hòmens que realitzen bé el seu servici estan aconseguint una bona reputació i una gran llibertat per a parlar sobre la fe que està en Crist Jesús.

LLIÇÓ 56

Mantín la unitat en la congregació

(1 Pere 2:17 TNM) Honreu gent de tota classe, estimeu tota la germanadat, tingueu temor de Déu, honreu el rei.

(Colossencs 3:13) suporteu-vos els uns als altres, i si algú tinguera res contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor vos ha perdonat: perdoneu també vosaltres.

(Mateu 5:23, 24) »Per això, si en el moment de presentar la teua ofrena a l'altar, allí et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, ²⁴ deixa allí mateix, davant de l'altar, la teua ofrena i vés primer a fer les paus amb el teu germà; ja tornaràs després a presentar la teua ofrena.

(Fets 10:34, 35) Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa distinció de persones, ³⁵ sinó que es complau en els qui creuen en ell i obren amb rectitud, de qualsevol nació que siguin.

(2 Corintis 6:11-13) Corintis, vos hem parlat amb franquesa, vos hem obert el cor de bat a bat. ¹² No trobareu reserves en nosaltres; només n'heu trobades dins vostre! ¹³ Vos parle com a fills: corresponen-hi també vosaltres i obriu el vostre cor!

(Salm 86:5) Tu, Senyor, ets indulgent i bo, ric en l'amor per a tot aquell que t'invoca.

(Proverbis 19:11) El prudent sap refrenar la ira, li és un honor passar per alt l'ofensa.

(2 Cròniques 16:9a) perquè la mirada del Senyor recorre tota la terra, i ell dóna força als qui li són fidels de cor.

NOTA 7

(Mateu 18:15-17) Si el teu germà et fa una ofensa, vés a trobar-lo i, a soles amb ell, fes-li veure la seua falta. ¹⁶ Si t'escolta, t'hauràs guanyat el germà. Si no t'escolta, crida'n un o dos més, perquè *tota qüestió ha de ser resolta per la declaració de dos o tres testimonis*. ¹⁷ Si tampoc no els escolta, digues-ho a la comunitat reunida. I si ni tan sols escolta la comunitat, considera'l un pagà i un publicà.

LLIÇÓ 57

Què hem de fer si cometem un pecat greu?

(Isaïes 55:6, 7) Busqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo, ara que és prop. ⁷ Que l'injust abandone el mal camí, i el malèfic, les seues intencions! Que tornen al Senyor, que és compassiu, al nostre Déu, tan generós a perdonar!

(Jaume 5:14, 15) Si entre vosaltres hi ha algú que està malalt, que faça cridar els qui presideixen la comunitat perquè l'ungisquen amb oli en nom del Senyor i pregunten per ell. ¹⁵ Aquesta pregària, feta amb fe, salvarà el malalt: el Senyor el posarà bo i li perdonarà els pecats que haja comés.

(Salm 32:1-5) Feliç el qui ha estat absolt de la falta i ha vist que un vel cobria el seu pecat! ² Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa i que dins d'ell ja no manté l'engany! ³ Mentre jo callava la culpa, se'm consumien les forces de tant cridar tot el dia; ⁴ nit i dia la teua mà pesava damunt de mi, s'eixugava el meu vigor com en les sequeres d'estiu. ⁵ Però ara reconec el meu pecat, no t'amague més la meua culpa. Només m'he proposat, Senyor, de confessar-te la falta, m'has perdonat la culpa comesa.

(Jaume 5:16) Confesseu els uns als altres els vostres pecats, i pregueu els uns pels altres, perquè sigueu curats. La pregària insistent d'un just és molt poderosa:

(1 Corintis 5:6) No és bo que estigueu tan satisfets de vosaltres mateixos! ¿No sabeu que un poc de rent fa pujar tota la pasta?

(1 Corintis 5:11) Volia dir que no heu de tenir tractes amb els qui duen el nom de germans però són immorals, usurers, idòlatres, calumniadors, embriacs o lladres. Amb gent d'aquesta classe no heu de compartir ni tan sols la taula!

(2 Joan 9-11) Tot aquell que va massa enllà i no es manté en la doctrina del Crist, no posseeix Déu. Però aquell que s'hi manté, posseeix tant el Pare com el Fill. ¹⁰ Si algú vos va a trobar i no sosté aquesta doctrina, no l'acolliu a casa vostra ni el saludeu, ¹¹ perquè els qui el saludaren tindrien part en les seues males obres.

(Lluc 15:1-7) Els publicans i els altres pecadors s'acostaven tots a Jesús per escoltar-lo. ² Els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» ³ Jesús els va proposar aquesta paràbola: ⁴ «Si un home d'entre vosaltres té cent ovelles i en perd una, ¿no deixa les noranta-nou al desert i va a buscar la perduda fins que la troba? ⁵ I quan l'ha trobada, ¿no se la posa a les espatles ple d'alegria ⁶ i, arribant a casa, convida els amics i els veïns dient-los: "Veniu a celebrar-ho amb mi:

he trobat l'ovella que havia perdut”?
7 Igualment jo vos dic que en el cel hi haurà més alegria per un sol pecador que es converteix que no per norantanou justos que no necessiten convertir-se.

(Ezequiel 33:11) Digues-los, doncs, de part meua: «Jo, el Senyor, Déu sobirà, affirme i jure que no m'agrada la mort del malvat. El que jo vull és que abandone el seu mal camí i que visca. Convertiu-vos, deixeu de seguir els mals camins! Per què heu de voler morir, poble d'Israel?»

LLIÇÓ 58

Mantín-te lleial a Jehovà

(1 Cròniques 28:9) I tu, Salomó, fill meu, reconeix el Déu del teu pare i serveix-lo de tot cor i amb promptitud d'esperit, perquè el Senyor examina els cors i penetra totes les intencions. Si el busques, ell es deixarà trobar; però si l'abandones, et rebutjarà per sempre.

(1 Corintis 5:11) Volia dir que no heu de tenir tractes amb els qui duen el nom de germans però són immorals, usurers, idòlatres, calumniadors, embriacs o lladres. Amb gent d'aquesta classe no heu de compartir ni tan sols la taula!

(Proverbis 14:15) L'inexpert s'ho creu tot, qui té enteniment sap per on passa.

(2 Joan 10) Si algú vos va a trobar i no sosté aquesta doctrina, no l'acolliu a casa vostra ni el saludeu,

(Levític 5:1) Si algú és citat a comparèixer com a testimoni d'un fet i, després d'haver escoltat l'adjuració que l'obliga a dir tot el que ha vist o sap, es nega a declarar-ho, es carrega damunt aquesta culpa.

(Lluc 4:8) Jesús li respongué: «Diu l'Es-criptura: *Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte només a ell.*»

(Apocalipsi 18:4, 5) Vaig sentir encara una altra veu que deia des del cel: «Eixiu d'aquesta ciutat, poble meu, i no vos farà solidaris dels seus pecats ni sereu tocats per les plagues que hi cauran; ⁵ perquè la muntanya dels seus pecats arriba fins al cel, i Déu té presents les seues injustícies.

LLIÇÓ 59

Pots aguantar la persecució

(Jaume 1:2-4) Germans meus, tingueu-vos per molt feliços si guen quines si guen les proves que passeu, ³ sabent que la vostra fe provada engendra paciència. ⁴ Però, la paciència, l'heu de mantenir plenament fins a la fi; així se-reu perfectes en tot i no vos faltarà res.

(Mateu 10:34-36) No vos penseu que haja vingut a portar la pau a la terra. No he vingut a portar la pau, sinó l'espasa. ³⁵ He vingut a desunir *el fill i el pare, la filla i la mare, la nora i la sogra*. ³⁶ *Els enemics de cadascú seran la gent de sa casa.*

(Salm 27:10) Si mai m'abandonaren pare i mare, el Senyor em recolliria.

(Marc 10:29, 30) Jesús digué: «Vos ho assegure: tot aquell que per mi i per l'evangeli haja deixat casa, germans, germanes, mare, pare, fills o camps, ³⁰ rebrà, ja en el temps present, cent vegades més de cases, germans, germanes, mares, fills, camps, i també persecucions, i, en el món futur, la vida eterna.

(Fets 5:27-29) Se'ls van emportar i els feren comparéixer davant del Sanedrí. El gran sacerdot començà així el seu interrogatori: ²⁸ «Vos vam prohibir se-

verament ensenyar en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplit Jerusalem de la vostra doctrina i voleu que es gire contra nosaltres la sang d'aquest home.» ²⁹ Pere i els apòstols respongueren: «Cal obeir Déu abans que els hòmens.

(Hebreus 10:24, 25) Vetlem els uns pels altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres. ²⁵ No deixem d'assistir a les reunions comunitàries, com alguns han pres per costum; més bé exhortem-nos els uns als altres. I més ara, que veieu que s'acosta el darrer dia.

(Romans 8:35) Qui ens separarà de l'amor de Crist? ¿La tribulació, l'angoixa, la persecució, la fam, la nuesa, el perill, la mort violenta?

(Romans 8:37-39) Però, de tot això, n'eixim plenament vencedors gràcies a aquell que ens estima. ³⁸ N'estic cert: ni la mort ni la vida, ni els àngels ni les potències, ni el present ni el futur, ni els poders, ³⁹ ni el món de dalt ni el de baix, ni res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre.

(Filipencs 4:13) Em veig capaç de tot gràcies a aquell que em fa fort.

(Mateu 5:10-12) Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel! ¹¹ Feliços vosaltres quan, per causa meua, vos insultaran, vos perseguiran i escamparan contra vosaltres tota classe de calúmnies! ¹² Alegreu-

vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. També així van perseguir els profetes que vos han precedit.

REPÀS DE LA SECCIÓ 4

LLIÇÓ 60

Continua progressant

(Filipencs 3:16) Sobretot, visquem d'acord amb allò que ja hem aconseguit.

(Filipencs 2:13) és Déu qui, per la seua benvolença, impulsa tant la vostra voluntat com les vostres accions.

(Salm 62:9 [v. 8 TNM]) Vosaltres, poble seu, confieu sempre en ell, esplaieu davant d'ell el vostre cor: Déu és el nostre refugi.

(Salm 1:2 TNM) més bé, disfruta amb la llei de Jehovà; dia i nit llig la seua llei i medita en ella.

(Proverbis 21:5) Els projectes del diligent porten guanys; els de l'impacient, només pèrdues.

(Salm 22:26 TNM) Els mansos menjaran i quedaran satisfets; els qui busquen a Jehovà l'alabaran. Que disfruteu de la vida per sempre.

(Proverbis 13:20) Qui va amb un savi es torna savi, qui va amb un neci es torna més neci.

(Mateu 24:45-47) ¿Qui és el servent fidel i sensat a qui l'amo ha confiat la gent de sa casa perquè els done l'aliment al temps degut? ⁴⁶ Feliç aquell servent que l'amo, quan arriba, troba que ho fa així! ⁴⁷ Vos assegure que li confiarà tots els seus béns.

(Salm 133:1) Com és, de bo i agradable, viure tots junts els germans!

(1 Cròniques 28:9) I tu, Salomó, fill meu, reconeix el Déu del teu pare i serveix-lo de tot cor i amb promptitud d'esperit, perquè el Senyor examina els cors i penetra totes les intencions. Si el busques, ell es deixarà trobar; però si l'abandones, et rebutjarà per sempre.

Llevat que s'indique el contrari, les cites bíbliques corresponen a la *Bíblia valenciana. Traducció interconfessional*.
Les sigles TNM corresponen a *La Bíblia. Traducción del Nuevo Mundo*.